

VAASAN AMMATTIKORKEAKOULU
UNIVERSITY OF APPLIED SCIENCES

Emma Tapaninen

JAPANIN JAMBOREE 2015

Suomen joukkueen onnistumiset ja kehittämisen kohteet

Liiketalous ja matkailu
2016

TIIVISTELMÄ

Tekijä	Emma Tapaninen
Opinnäytetyön nimi	Japanin Jamboree 2015 – Suomen joukkueen onnistumiset ja kehittämisen kohteet
Vuosi	2016
Kieli	suomi
Sivumäärä	56 + 4
Ohjaaja	Peter Smeds

Japanissa järjestettiin kesällä 2015 kansainvälinen Jamboree-partioleiri, johon osallistui Suomesta noin 970 hengen joukkue. Joukkueen johtoryhmä asetti Jamboree-projektille erilaisia tavoitteita. Tämän opinnäytetyön tavoitteena oli selvittää joukkueen laajennetun johtoryhmän näkökulmasta, saavutettiin kyseiset tavoitteet, missä onnistuttiin ja mitä kehitettävää jäi seuraavalle Jamboree-leirille.

Työn teoriaosuus käsittelee tapahtuman järjestämistä. Siinä käydään läpi tapahtuman määritelmä ja asiat, jotka tulee ottaa huomioon tapahtumia järjestettäessä. Lisäksi teoriaosuudessa kerrotaan partioliikkeen synnystä, toiminnasta Suomessa ja partiosta käytännössä. Työssä kerrotaan myös mikä on Jamboree, minkälainen oli Suomen joukkue ja mitkä olivat joukkueen tavoitteet. Työn empiirinen osuus toteutettiin laadullisena haastatteluna. Tutkimuksessa haastateltiin laajennetun johtoryhmän jäseniä. Haastatteluita tehtiin seitsemän, ja ne toteutettiin puhelimitse ja nauhoitettiin.

Tutkimuksessa verrattiin haastatteluiden tuloksia asetettuihin tavoitteisiin ja selvisi, että projektin tavoitteisiin päästiin suurimmilta osin. Leirimatka ja sen järjestäminen koettiin onnistuneen hyvin ja kaikki projektin yhteiset tavoitteet täyttyivät. Myös eri osa-alueiden, esimerkiksi viestinnän ja talouden, omat tavoitteet täyttyivät pääasiallisesti. Muutama kehittämisen kohde löytyi ja niille kehittämissuhteet, joilla seuraava Jamboree-leiri sujuisi luultavasti mukavammin. Edellä mainittujen asioiden selvittäminen oli opinnäytetyön tavoite, joten työn voidaan katsoa onnistuneen.

ABSTRACT

Author	Peter Smeds
Title	The Finnish Jamboree Contingent in Japan 2015 – Successes and Development Opportunities
Year	2016
Language	Finnish
Pages	56 + 4
Name of Supervisor	Peter Smeds

An international scout camp Jamboree was held in Japan in summer 2015. The Finnish Contingent attended the camp with about 970 scouts. The Contingent Management Team set goals for the project. The purpose of this thesis was to find out, from the Contingent Management Team's perspective, if these goals were met and what should be done differently the next time.

The theoretical part of this thesis is about arranging an event. It goes through the definition of an event and what should be taken into consideration when arranging an event. The theoretical part also consists of a review of the scout movement in Finland, its formation and what it is in practice. The theoretical part also goes through what a Jamboree camp is, what the Finnish Contingent looked like as well as its goals. The empirical part of this thesis was accomplished as a qualitative research by interviewing seven members of the Finnish Contingent Management Team. The participants were interviewed by phone and the interviews were recorded.

The results of the interviews were compared to the goals set by the Contingent Management Team. The analysis shows that most of the goals were met. The camp and arranging of it were considered to be successful and all the main goals of the project were met. Also different sectors', such as Marketing or Finance, own goals were mainly met. Some opportunities for development were identified so that the next Jamboree camp would go even more smoothly and some ideas regarding this were suggested. The purpose of this thesis was to identify successes and opportunities for development. This goal was met successfully.

SISÄLLYS

TIIVISTELMÄ

ABSTRACT

1	JOHDANTO	5
2	PARTIOLIIKE	7
	2.1 Partioliikkeen synty	7
	2.2 Partio toiminta Suomessa ja maailmalla	7
	2.3 Partio toiminta käytännössä	8
3	TAPAHTUMAN JÄRJESTÄMINEN	10
	3.1 Tapahtuman määritelmä	10
	3.2 Erilaisia tapahtumia	11
	3.3 Tapahtuman suunnittelu	12
	3.4 Tapahtuman tavoite	14
	3.5 Tapahtumapaikka	15
	3.6 Kohderyhmä	16
	3.7 Tapahtuman markkinointi	16
	3.8 Tapahtuman järjestäjä	17
	3.9 Budjetointi	18
	3.10 Riskianalyysi	19
	3.11 Tapahtuman arviointi	20
4	JAPANIN JAMBOREE 2015	22
	4.1 Kohderyhmä	22
	4.2 Tapahtumapaikka	23
	4.3 Suomen joukkue	23
	4.3.1 Organisaatio	23
	4.3.2 Tehtävät ja tavoitteet	24
5	TUTKIMUSMENETELMÄT	28
	5.1 Kvalitatiivinen tutkimusmenetelmä	28
	5.2 Kvantitatiivinen tutkimusmenetelmä	29
	5.3 Tutkimusmenetelmän valinta	30
6	TULOKSET	32

6.1	Viestintä	32
6.2	Ohjelma ja matka	34
6.3	Talous.....	37
6.4	Huolto	38
6.5	Leiritoimisto (NHQ)	39
6.6	Osallistujat	40
6.7	Muuta	42
7	POHDINTA.....	44
7.1	Tutkimuksen luotettavuus.....	49
7.2	Tutkimuksen onnistuminen.....	50
7.3	Jatkotutkimusehdotukset.....	50
8	YHTEENVETO	52
	LÄHTEET.....	54
	LIITTEET	

KUVIO- JA TAULUKKOLUETTELO

Kuvio 1.	Vallon & Häyrisen Onnistuneen tapahtuman malli®	s. 14
Kuvio 2.	Suomen joukkueen CMT:n kokoonpano	s. 24

LIITTELUETTELO

LIITE 1. Haastattelurunko

1 JOHDANTO

Joka neljäs vuosi järjestetään kansainvälinen maailmanjamboree-partioleiri. Se järjestetään yhdessä World Organization of Scout Movementin ja järjestäjamaan partiojärjestön kanssa. Kesällä 2015 pidettiin järjestyksessään 23. maailmanjamboree Yamaguchissa, Japanissa. Suomesta leirille osallistui noin 970 partiolaista, jotka muodostivat Suomen joukkueen. Yhteensä leirille osallistui 33 000 partiolaista ympäri maailman.

Opinnäytetyössäni tutkin, miten Suomen joukkue onnistui leirimatkan toteuttamisessa suomalaisille partiolaisille. Tutkin asiaa joukkueen laajennetun johtoryhmän näkökulmasta eli miten he kokivat leirimatkan järjestämisen ja toteutuksen onnistuneen, ja missä asioissa olisi kehitettävää.

Työn tavoitteena on selvittää, mikä Jamboree-matkan järjestämisessä ja toteuttamisessa kaipaa kehittämistä ja minkälaista kehittämistä. Tarkoituksena on myös selvittää, miksi nämä järjestelyt eivät onnistuneet odotetulla tavalla, ja miten ne tulisi hoitaa seuraavalla kerralla. Seuraava maailmanjamboree järjestetään USA:ssa kesällä 2019. Toivon tämän opinnäytetyön hyödyttävän seuraavan Jamboreen Suomen joukkueen laajennetun johtoryhmän jäseniä heidän suunnitellessaan ja toteuttaessaan leirimatkaa.

Työ on rajattu käsittelemään ainoastaan Suomen joukkueen toimia ja joukkueen laajennetun johtoryhmän näkökulmasta. Halusin tutkia asiaa tästä näkökulmasta, sillä olen kiinnostunut tapahtumien järjestämisestä, ja joukkueen johto on juuri se, joka mahdollistaa leirimatkalle osallistumisen. Lisäksi työ on rajattu koskemaan vain Suomen joukkuetta ja asioita, joihin se itse voi vaikuttaa, sillä muuten työni tutkimuskohde olisi kasvanut aivan liian isoksi.

Toteutan työni pääosin laadullisin menetelmin. Haastattelen Suomen joukkueen laajennettua johtoryhmää eri osa-alueista ja niiden onnistumisista. Käytän työssäni myös hyväksi määrällisiä palautteita, joita leirille osallistuneet suomalaiset ovat antaneet Suomen joukkueen johdolle. Näiden palautteiden ja joukkueen ennalta asettamien tavoitteiden pohjalta toteutan haastattelun.

Opinnäytetyön teoriaosuudessa käsittelen tapahtuman järjestämisessä huomioon otettavia seikkoja ja kerron, mitä partio on. Lisäksi määrittelen Suomen joukkueen asettamat tavoitteet Jamboree-matkan suhteen ja käyn läpi joukkueen rakenteen.

Valitsin tämän aiheekseni opinnäytetyössäni, sillä olen itse ollut aktiivisesti mukana partiotoiminnassa 14 vuotta ja koen aiheen hyvin läheiseksi. Toiseksi, olen kiinnostunut opintojeni myötä tapahtumien järjestämisestä, ja tässä työssä pääsin tutustumaan aiheeseen.

2 PARTIOLIIKE

Partio on maailman suurin nuorisoliike ja Suomen suurin nuorisojärjestö (Paavilainen 2010, 12). Partio on toimintaa, jonka tavoitteena on kasvattaa tasapainoinen, vastuuntuntoinen, itsenäisesti ajatteleva ja aktiivinen partioyhteisön jäsen, kunnan kansalainen. (Niilo-Rämä 2013, 49). Saavuttaakseen päämääränsä, on partiolla erilaisia kasvatustavoitteita. Kasvatustavoitteilla halutaan vahvistaa suhdetta itseensä, muihin ihmisiin, Jumalaansa, yhteiskuntaan ja ympäristöön (Niilo-Rämä 2013, 51). Jumalalla tarkoitetaan jokaisen partiolaisen omaa käsitystä jumalasta. Partio on poliittisesti ja uskonnollisesti sitoutumaton liike (Kaarenoja 2015, 34).

2.1 Partioliikkeen synty

Partioliikkeen katsotaan syntyneen vuonna 1907, kun englantilainen Robert Baden-Powell järjesti Brownsean saarella leirin parille kymmenelle pojalle, joilla hän kokeili kehittämäänsä kasvatustavoitelmää. Leiri oli menestys, ja vuonna 1908 hän julkaisi kirjan *Scouting for Boys*. Kirja nousi heti myyntilistojen kärkeen, ja sen seurauksena partiotoiminta levisi ympäri maailman niin poikien kuin tyttöjenkin keskuuteen vain muutamassa vuodessa. (Niilo-Rämä 2013, 22; Paavilainen 2010, 22; World Organization of the Scout Movement 2015b.)

Suomeen partiotoiminta rantautui vuonna 1910. Partiotoimintaa on ollut siitä lähtien aina nykyhetkeen asti, vaikka Suomea ravistelleet sodat ovat välillä katkaisseet partiotoiminnan tai pakottaneet partiolaiset toimimaan salassa. Partiolaisten määrä Suomessa on kasvanut ja laskenut, ja määrällinen huippu, yli 80 000, saavutettiin 1990-luvulla. Sen jälkeen partiolaisten määrä lähti taas laskuun. (Niilo-Rämä 2013, 23–24, 27.)

2.2 Partiotoiminta Suomessa ja maailmalla

Suomen Partiolaiset - Finlands Scouter ry vastaa suomalaisesta partiotoiminnasta ja on suomalaisen partioliikkeen kattojärjestö (Suomen Partiolaiset 2015a). Tällä hetkellä Suomessa on yli 60 000 partiolaista (Kaarenoja 2015, 31). Partioliike on

Suomessa hyvin yhtenäinen tänä päivänä, mutta on historiansa aikana ollut jakautunut jopa yhteentoista eri partio-organisaatioon. Nykymuotoinen Suomen Partiolaiset perustettiin vuonna 1972, kun Suomen Partiotyttöjärjestö ja Suomen Partio-poikajärjestö sulautuivat yhteen (Paavilainen 2010, 16).

Suomen noin 750 lippukuntaa ovat jakautuneet kymmeneen eri partiopiiriin maantieteellisen sijaintinsa perusteella. Lisäksi ruotsinkieliset lippukunnat muodostavat oman piirinsä, Finlands Svenska Scouter. Lähes jokaisessa kunnassa toimii partiolippukunta. Lippukunta on se perusyksikkö, jossa partiolainen toimii, ja se koostuu kaikenikäisistä partiolaisista. Lippukuntien koot vaihtelevat paljon, parista kymmenestä pariin sataan. Lippukunta toimii aina maantieteellisellä alueella. (Suomen Partiolaiset 2015b; Suomen Partiolaiset 2015c.)

Maailmassa on noin 45 miljoonaa partiolaista. Kaikissa muissa maissa on partio-toimintaa, paitsi Andorrassa, Kiinassa, Kuubassa, Pohjois-Koreassa, Laosissa ja Myanmarissa. Partiolaisilla on kaksi maailmanjärjestöä, jotka tukevat kansallisia partiojärjestöjä. Nämä järjestöt ovat World Organization of Scout Movement (WOSM), johon kuuluu 161 maan partiojärjestöjä, sekä World Association of Girl Guides and Girl Scouts (WAGGGS), joka keskittyy erityisesti tyttöjen aseman parantamiseen kehitysmaissa. WAGGGS:iin kuuluu partiojärjestöjä 145 maasta. Suomen Partiolaiset kuuluu molempiin järjestöihin. (Suomen Partiolaiset 2015d.)

2.3 Partio toiminta käytännössä

Pääasiallinen partio toiminta tapahtuu omassa lippukunnassa ja omassa ryhmässä. Partio-ohjelma on jaettu viiteen eri ikäkauteen, jotta se tukisi mahdollisimman hyvin ihmisen eri kehitysvaiheita. Nämä viisi ikäkautta ovat sudenpennut eli 7-9-vuotiaat, seikkailijat eli 10-12-vuotiaat, tarpojat eli 12-15-vuotiaat, samoajat eli 15-17-vuotiaat ja vaeltajat eli 18-22-vuotiaat. Oma ryhmä koostuu ryhmän johtajasta tai johtajista sekä yhden ikäluokan partiolaisista. Partiolla ei ole ikärajaa, ja sen voi aloittaa niin nuorena tai vanhana kuin haluaa. (Niilo-Rämä 2013, 109-110.)

Partio on tekemistä. Partioliikkeen perusidea on antaa vastuuta nuorille ja oppia tekemällä itse. Kullekin ikäryhmälle on räätälöity omia aktiviteetteja kasvatustavoitteiden toteuttamiseksi. Viikoittaisissa kokouksissa, retkillä ja leireillä opetellaan esimerkiksi sosiaalisia taitoja, käden taitoja, erätaitoja, johtamistaitoja ja kansalaistaitoja. Lisäksi partiolaiset voivat tehdä vaelluksia, osallistua partiotaitokilpailuihin tai kansainvälisille partioleireille. (Niilo-Rämä 2013, 12, 137, 140–141.)

3 TAPAHTUMAN JÄRJESTÄMINEN

Tapahtuman järjestäminen on projekti, jossa pitää ottaa paljon erilaisia asioita huomioon. Niin kuin kaikissa projekteissa, tulee tapahtumalla olla tavoite tai tavoitteita, se pitää suunnitella, toteuttaa ja saattaa päätökseen (Iiskola-Kesonen 2004, 8-9). Getzin (1997) mukaan kertaluonteisen tapahtuman järjestäminen etenee seuraavassa järjestyksessä: Konseptin ideointi tai jonkin valmiin tapahtuman, kuten olympialaisten, isännöinnin haku, toteuttamiskelpoisuuden tutkiminen, päätös hankkeen jatkamisesta tai lopettamisesta, alustava suunnitelma, mahdollisesti valmiin tapahtuman isännöinnin hyväksymispäätös, yksityiskohtainen suunnitelma, toteutus, itse tapahtuma ja projektin päätös. Tässä luvussa kerrotaan tapahtuman järjestämisessä huomioon otettavia asioita, jotka ovat olennaisia onnistuneen tapahtuman luomisessa.

3.1 Tapahtuman määritelmä

Shone ja Parry (2010, 5) määrittelevät tapahtuman seuraavasti: tilaisuus, joka poikkeaa joukon ihmisiä jokapäiväisestä elämästä. Tapahtumaksi voi määritellä minkä tahansa pienestä yksittäisestä tilaisuudesta jättimäiseen megatapahtumaan. Ajan saatossa eri tutkijat ovat yrittäneet määritellä tapahtuma-käsitteen, ja tulleet samankaltaisiin tuloksiin. Useimmat määrittelevät tapahtuman tilapäiseksi, julkiseksi, sosiaaliseksi ja sisällöltään moninaiseksi. Tapahtuma voi olla kertaluontoinen tai säännöllisesti järjestettävä ja se on ohjelmaan sidottu ja organisoitu kokonaisuus. (Pasanen & Hakola 2009, 10.)

Tapahtumassa saadut kokemukset ovat aina ainutkertaisia, oli se suunniteltu tai suunnittelematon. Kokemuksia ei voi toistaa samanlaisina enää uudestaan, ja se onkin tärkeä vetovoimatekijä tapahtumissa. Suunnitellut tapahtumat ovat tilapäisiä ja ne ovat tyypillisesti projektimaisia. Niillä on tavoite, budjetti, aikataulu ja ihmisiä työskentelemässä tapahtuman eteen. (Pasanen & Hakola 2009, 10–11.)

Sosiaalisuus ja yhdessä tekeminen ovat usein tapahtumien ydin. Ihmiset tekevät tapahtumia ihmisille, ja tapahtuma rakentuukin ihmisistä, kuten yleisöstä ja tal-

koolaisista. Tapahtumaan osallistuminen mahdollistaa kokemusten jakamisen muiden kanssa ja yhteisöllisyyden tunteeseen. (Pasanen & Hakola 2009, 11.)

3.2 Erilaisia tapahtumia

Tapahtumat voi luokitella monella eri tapaa. Vallo ja Häyrinen (2014, 61–62) lajittelevat tapahtumat kolmeen kategoriaan: asiatapahtumat, viihdetapahtumat ja niiden yhdistelmät. Lisäksi he jakavat tapahtumat vielä toteuttamistavan mukaan. Nämä tavat ovat itse rakennettu tapahtuma, ulkoistettu tapahtuma, ketjutettu tapahtuma ja kattotapahtuma. Itse rakennettu tapahtuma on nimensä mukaisesti itse tehty alusta loppuun, oman organisaation sisällä. Ulkoistetussa tapahtumassa organisaatio ostaa tapahtumatoimistolta ja ammattitaitoisilta tapahtumanjärjestäjiltä valmiin tapahtuman. Ketjutettu tapahtuma toteutetaan siten, että organisaatio ostaa ohjelmopalveluiden tuottajilta erilaisia tuotteita ja palveluita ja linkittävät ne tapahtumakokonaisuudeksi. Kattotapahtuma on jokin valmis tapahtuma, kuten jalkapallon EM-kilpailut, jonne organisaatio vie osallistujat ja hyödyntää näin jo olemassa olevaa tapahtumaa. (Vallo & Häyrinen 2014, 64–66.)

Shone ja Parry (2010, 5) sen sijaan sijoittavat tapahtumat neljään eri kategoriaan: vapaa-ajan tapahtumiin, kulttuuritapahtumiin, henkilökohtaisiin tapahtumiin ja organisaationaaliset tapahtumat. Virkistys- ja vapaa-ajan tapahtuma voi olla esimerkiksi urheilutapahtuma. Kulttuuritapahtumiin kuuluu erilaiset kansanperinteet ja taide. Henkilökohtaisia tapahtumia ovat häät, syntymäpäivät ja vuosipäivät esimerkiksi. Organisaationaalisia tapahtumia ovat hyväntekeväisyystapahtumat, kaupalliset tapahtumat ja poliittiset tapahtumat. Tapahtumien kategorisoinnissa tulee kuitenkin muistaa, että yksi tapahtuma voi kuulua moneen kategoriaan riippuen mistä näkökulmasta sitä katsoo. Esimerkiksi valmistujaisjuhlat ovat henkilökohtainen tapahtuma valmistuneelle opiskelijalle, mutta organisaationallinen tapahtuma koululle.

Tapahtumat voi myös luokitella koon mukaan. Shonen ja Parryn (2010, 5) käyttämä luokittelu koon mukaan kuvastaa hyvin erilaisten tapahtumien monimuotoisuutta. He jakavat tapahtumat koon perusteella yksilölliselle tasolle, ryhmätasolle, organisaationaaliselle tasolle, multiorganisaationalliselle tasolle, kansalliselle ja

kansainväliselle tasolle. Yksilötason tapahtuma on esimerkiksi syntymäpäiväjuhlat, kun taas kansainvälisellä tasolla on Olympialaiset. Näiden kahden väliin mahtuu kaikenlaisia ja -kokoisia tapahtumia.

3.3 Tapahtuman suunnittelu

Tapahtuman järjestäminen on verrattavissa projektityöhön. Sillä on aikataulu ja selkeät tavoitteet ja sitä varten on perustettu organisaatio. Kuten kaikissa projekteissa, on kertaluonteisissa tapahtumissa selkeä aloitus- ja lopetuspäivämäärä, jonka jälkeen tapahtumaa varten perustettu organisaatiokin yleensä hajoaa. Kaikki lähtee ideasta, jonka jälkeen määritellään tapahtuman tavoitteet. Vasta sitten voi suunnittelutyö lähteä käyntiin. (Iiskola-Kesonen 2004, 8; Getz 1997, 75.)

Huolellisen suunnittelun avulla voi arvioida tapahtuman tavoitteiden realistisuuden, ja löytää keinot niiden saavuttamiseksi. Tämä on avain onnistuneeseen tapahtumaan. Lisäksi huolellinen suunnittelu tehostaa toimintoja ja ajankäyttöä. Suunnitteluvaiheessa on hyvä tehdä SWOT-analyysi, jonka avulla selvitetään tapahtuman vahvuudet, heikkoudet, mahdollisuudet ja uhkatekijät (Iiskola-Kesonen 2004, 9). Suunnittelutyöhön tulee varata tarpeeksi aikaa. Mitä suurempi tapahtuma, sitä enemmän aikaa huolellinen suunnittelu vie. Megatapahtumat, kuten olympialaiset ja maailmannäyttely, tarvitsevat monien vuosien suunnittelutyön. (Getz 1997, 75.)

Tapahtuman projektisuunnitelmassa tulee käydä ilmi tavoitteet ja miten niiden onnistuminen mitataan, organisaatio, budjetti ja toteutusaikataulu. Lyhyesti sanottuna siinä kerrotaan kuka tekee mitä, milloin, miten ja miksi. (Iiskola-Kesonen 2004, 10.)

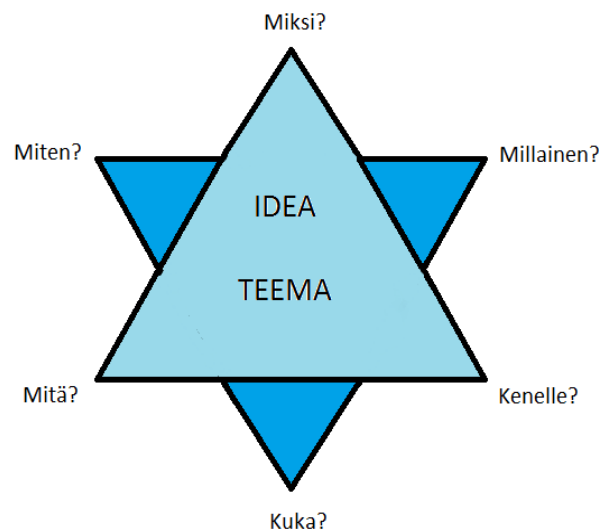
Strategiset ja operatiiviset kysymykset ovat sellaisia, joihin tulee voida vastata ennen suunnitteluun ryhtymistä. Strategiset kysymykset ovat *miksi, mitä* ja *kenelle*. Ennen minkäänlaisen tapahtuman järjestämistä tulee miettiä, *miksi* kyseinen tapahtuma järjestetään, eli mikä on tapahtuman tavoite. Jos ei pysty perustelemaan, miksi tapahtuma järjestetään, ei sitä kannata järjestää ollenkaan. *Kenelle* tapahtuma järjestetään, eli kohderyhmä, on toinen peruskysymys tapahtuman järjestämisessä. Pitää tuntea ja ymmärtää kohderyhmä, jotta saa heidät osallistumaan

tapahtumaan ja jotta tavoitteet toteutuisivat. Kysymys *mitä* tarkoittaa tapahtuman lähtökohtia, eli mitä ollaan järjestämässä, missä ja milloin. Tällöin päätetään esimerkiksi se, että järjestetäänkö tapahtuma itse alusta alkaen vai osallistutaanko valmiiseen kattotapahtumaan. Strategisista kysymyksistä muodostuu tapahtuman idea, jonka ympärille tapahtuma rakennetaan. (Vallo & Häyrinen 2014, 103–105.)

Operatiiviset kysymykset ovat *miten*, *millainen* ja *kuka*. Operatiiviset kysymykset luovat tapahtumalle teeman. Onkin syytä pohtia, *miten* tapahtuma järjestetään niin, että teema välittyy kaikille, ja miten tapahtuma toteutetaan niin, että asetetut tavoitteet saavutetaan. *Millainen* tapahtuma on, eli millainen sen sisältö ja ohjelma ovat, riippuu tavoitteista ja kohderyhmästä. On ensiarvoisen tärkeää, että ohjelmaa suunniteltaessa on otettu kohderyhmä huomioon. Jonkun pitää olla vastuussa tapahtumasta. Siksi pitääkin heti, kun tapahtuman järjestämisestä on tehty päätös, päättää *kuka* tai *ketkä* ovat vastuuhenkilöitä, ja mitkä ovat kenenkin vastualueet. (Vallo & Häyrinen 2014, 106–108.)

Strategisten ja operatiivisten kysymysten tulee olla tasapainossa. Jos jokin kysymys jää vastaamatta tai epäselväksi, näkyy se tapahtumassa. Tapahtuman idea ja teema tulee olla mielessä koko tapahtuman suunnittelun ajan. Muuten käy helposti niin, että tapahtumasta tulee vain teematapahtuma ilman sisältöä. Kun strategiset kolme kysymystä ja operatiiviset kolme kysymystä ovat kunnossa, muodostavat ne kuusisakaraisen tähden, onnistuneen tapahtuman mallin (ks. kuvio 1). (Vallo & Häyrinen 2014, 108–109.)

Kuvio 1. Vallon & Häyrisen Onnistuneen tapahtuman malli®

3.4 Tapahtuman tavoite

Tapahtumalla voi olla monia erilaisia tavoitteita; esimerkiksi luoda kaupungista tai alueesta positiivinen mielikuva, houkutella enemmän ulkomaalaisia kävijöitä, maksimoida järjestäjän voitto, edistää taiteen, urheilun tai kulttuurin kehitystä, laajentaa turistikautta, vahvistaa asiakassuhteita, aktivoida jäseniä tai esitellä ja myydä uusia palveluita ja tuotteita. (Getz 1997, 103; Vallo & Häyrisen 2014, 23; Iiskola-Kesonen 2004, 9.)

On tärkeää, että järjestäjällä on selkeä tavoite tapahtuman suhteen. Jos järjestäjä ei osaa sanoa, miksi tapahtuma järjestetään, voi sen yhtä hyvin jättää tekemättä. Oleellista on myös, että tavoitteet ovat mitattavissa, jotta tiedetään, oliko tapahtuman järjestämisestä mitään hyötyä (Vallo & Häyrisen 2014, 23). Tavoitteiden tulisi vastata seuraaviin kysymyksiin: miksi ja kenelle järjestetään, vastuiden, velvollisuuksien ja oikeuksien jakaminen, kuinka käytetään mahdollinen taloudellinen voitto ja miten mahdolliseen tappioon varaudutaan, sekä onko tapahtumasta tarkoitus tehdä jatkuva (Iiskola-Kesonen 2004, 9.).

3.5 Tapahtumapaikka

Tapahtumapaikka voi olla minkäläinen tila tahansa, missä tahansa, niin sisällä kuin ulkona. Täytyy kuitenkin muistaa, että mitä kauempana osallistujien kotoa tapahtuma järjestetään, sitä suuremmat kuljetuskustannukset. Kaukainen sijainti vaikuttaa helposti myös osallistumisaktiivisuuteen. Jos tapahtuma on ulkomailla, pitää muistaa myös kyseisen maan lainsäädäntö ja määräykset. (Vallo & Häyrinen 2014, 141.)

Kun pohditaan tapahtumapaikkaa, pitää ottaa aina huomioon tapahtuman luonne ja osallistujat. Esimerkiksi konsertit ja kokoukset tarvitsevat hyvät äänentoistolaitteet ja mukavat istumapaikat, kun taas näyttelyssä pitää olla tilaa kierrellä ja tutkailla tarjontaa (Getz 1997, 82). Ulkona pidettävissä tilaisuuksissa tulee aina olla varautunut erilaisiin sääilmiöihin. Ulkotapahtumissa pitää siis miettiä etukäteen muun muassa sitä, onko tarjolla sisätiloja sateen tai myrskyn yllättäessä tai miten erilaiset rakennelmat kestävät säätä. Riippumatta siitä, onko kyseessä ulko- tai sisätapahtuma, pitää myös huomioida mahdolliset liikuntaesteiset osallistujat ja miten he pystyvät liikkumaan tapahtuma-alueella (Vallo & Häyrinen 2014, 143.).

Tapahtumapaikka on syytä tarkistaa aina etukäteen ja arvioida sen soveltuvuus. Pitää kiinnittää huomiota esimerkiksi siihen, onko se järjestävän organisaation imagoon sopiva ja millaiset kulkuyhteydet sinne on. Jos tapahtumapaikalle ei esimerkiksi voi tulla omalla autolla, tulee järjestäjän tarjota esimerkiksi linja-autokyytejä tapahtumapaikalle kaupungin keskustasta tai julkisen liikenteen asemilta (Getz 1997, 83). Muita huomioitavia seikkoja ovat liikuntarajoitteisten esteettömyys, ruokailun järjestäminen ja saniteettitilat. Kun tilat varaa, tulee ottaa huomioon myös tapahtuman rakennus- ja purkuajat (Vallo & Häyrinen 2014, 143–144).

Erittäin tärkeää on valita tapahtumapaikka suhteutettuna osallistujamäärään. Sisätiloissa järjestettävällä tapahtumalla on yleensä jokin maksimimäärä osallistujille, koska rakennuksille on asetettu suurin sallittu henkilömäärä paloturvallisuuden takia. Ulkoilmatapahtumissa, joita ei ole aidattu ja joihin pääsee rajattomasti vä-

keä, on suurempi riski onnettomuuksille ja jopa mellakoille valtavan ihmismäärän takia. (Getz 1997, 84.)

3.6 Kohderyhmä

Tapahtumaa järjestettäessä on oleellista tietää, kenelle tapahtuma tehdään, eli mikä tai mitkä ovat sen kohderyhmät. Tämän jälkeen voi tutkia, mitä kohderyhmä tapahtumalta haluaa ja toivoo. Näin pystytään myös kohdistamaan markkinointi oikeille henkilöille. (Iiskola-Kesonen 2004, 56.)

Tapahtuma voi olla avoin ja suunnattu suurelle yleisölle, kuten esimerkiksi konsertit, tai hyvinkin rajatulle joukolle, kuten yritysten omat koulutustilaisuudet. Kohderyhmä voi olla mitä tahansa organisaation asiakkaista lehdistön edustajiin. Kohderyhmän odotuksiin vaikuttavat lisäksi myös esimerkiksi ikä ja sukupuoli. Tärkeintä on muistaa, että tapahtuma järjestetään osallistujia varten ja heidät huomioiden, kohderyhmästä riippumatta. (Vallo & Häyrinen 2014, 121, 123–124.)

3.7 Tapahtuman markkinointi

Markkinointi on yksi erittäin tärkeä keino saavuttaa tapahtuman tavoitteet. Myös tapahtuman markkinoinnilla on omia tavoitteita, jotka voivat olla esimerkiksi imagollisia, laadullisia tai taloudellisia. (Iiskola-Kesonen 2004, 56.)

Nykyaikainen markkinointi on asiakaslähtöistä, tavoitteellista, johdonmukaista ja pitkäjänteinen prosessi. Kaikki nämä sopivat myös tapahtuman markkinointiin. Tapahtuman tulee olla kiinnostava ja sopia asiakkaan tarpeisiin. Kun kohderyhmä ja sen toiveet on tarkasti selvitetty, voi markkinoinnin räätälöidä juuri tälle kohderyhmälle parhaiten toimivaksi. Tapahtuman suunnittelussa pitää huomioida markkinointi alusta asti. (Iiskola-Kesonen 2004, 54, 56.)

Tapahtuman markkinointiin kuuluvat sisäinen, ulkoinen ja vuorovaikutusmarkkinointi. Sisäisen markkinoinnin tarkoitus on markkinoida tapahtuman tavoitteet sen tekijöille ja sitouttaa henkilöstö. Tämä on erityisen tärkeää tapahtumissa, jotka järjestetään vapaaehtois- ja talkoovoimin. Ulkoinen markkinointi keskittyy myyn-

nin edistämiseen, ja on markkinoinnin näkyvin muoto. Vuorovaikutusmarkkinointi on ihmisten välistä kanssakäymistä, kuten asiakaspalvelu, jossa vastataan ihmisten kysymyksiin ja ongelmiin. Tärkeä osa markkinointia on myös markkinointi yhteistyökumppaneille, jotka vaikuttavat paljon tapahtuman talouteen. Yhteistyökumppaneita ovat esimerkiksi sponsoriyritykset. (Iiskola-Kesonen 2004, 56–58.)

Tapahtuman markkinointia on myös se, miten se asemoidaan, eli miten potentiaaliset asiakkaat määrittelevät tapahtuman verrattuna muihin kilpaileviin tapahtumiin. Asemoinnin eri keinoja ovat muun muassa jo olemassa olevan maineen käyttäminen, ohjelmaan keskittyminen, esiintyjien tai erityisen sijainnin korostaminen tai hyvä hinta. (Bowdin, Allen, O'Toole, Harris & McDonnell 2011, 399.)

3.8 Tapahtuman järjestäjä

Tapahtumien tuottamiseen erikoistuneiden yritysten määrä kasvaa koko ajan, mutta edelleen suurin osa suomalaisista tapahtumista tehdään vapaaehtoisvoimin ja talkootyönä. Talkootyö tarkoittaa työtä, josta työntekijä ei saa henkilökohtaisesti palkkaa. (Iiskola-Kesonen 2004, 30.)

Tapahtuman järjestäminen alkaa tapahtumaorganisaation luomisesta. Organisaatio, joka vastaa tapahtuman käytännön järjestelyistä, on valtuutettu perusorganisaation toimesta. Perusorganisaatio on se taho, joka päättää tapahtuman järjestämisestä ja siirtää käytännön vastuun tapahtumaorganisaatiolle. Perusorganisaatio on kuitenkin lopullisesti juridisesti vastuussa tapahtumajärjestelyistä. Jos organisaatio hyödyntää kattotapahtumaa, on se vastuussa niistä henkilöistä, jotka se vie sinne (Vallo & Häyrinen 2014, 227). Joskus tapahtumaorganisaatio toimii liian itsenäisesti ja ylittää valtuutensa ja unohtaa raportoida perusorganisaatiolle. (Iiskola-Kesonen 2004, 30.)

Yleensä hallitus tai johtokunta muodostavat perusorganisaation. Perusorganisaation avuksi on hyvä nimetä johtoryhmä, joka välittää tietoa tapahtumaorganisaation ja perusorganisaation välillä ja valvoo ja tukee tapahtumajärjestelyjä. Tapahtumajärjestelyjä johtaa projektipäällikkö. Hänen tehtävänsä on katsoa, että järjestelyt etenevät suunnitellusti. Lisäksi tapahtumaorganisaatioon kuuluu projektiryhmä,

joka koostuu kunkin osa-alueen vastuuhenkilöistä. Kaikissa vastuutehtävissä olevilla henkilöillä pitää olla varahenkilö, joka tarpeen vaatiessa voi ottaa vastuuhenkilön paikan. (Iiskola-Kesonen 2004, 31.)

On syytä miettiä tarkkaan, mitkä toiminnot tapahtuman järjestelyissä ulkoistetaan alan ammattilaisille. Ulkoistaminen maksaa, mutta lopputulos ei välttämättä ole tarpeeksi hyvä, jos tapahtuman järjestäjät tekevät sen itse. Tällaisia toimintoja voivat olla esimerkiksi kuljetus ja äänentoisto. Toki myös vapaaehtoisten joukosta voi löytyä alan ammattilaisia, jolloin kustannuksissa säästää. (Iiskola-Kesonen 2004, 46.)

3.9 Budjetointi

Tapahtumalle on hyvä määritellä budjetti heti aluksi, sillä rahaa saa kulutettua niin paljon kuin sitä on tarjolla. Budjettiin vaikuttaa esimerkiksi se, tavoitellaanko tapahtumalla taloudellista voittoa. Tapahtumien ei kuitenkaan pidä tuottaa tappiota, sillä tappiollisia tapahtumia ei ole järkevää järjestää. Edullisinta on tietysti tehdä tapahtuma organisaation omin voimin ja vapaaehtoisvoimin niin pitkälle kuin mahdollista. Kannattaa myös tutkia aikaisempien vastaavanlaisten tapahtumien budjetteja, sillä niistä saa hyvää osviittaa omalle budjetille. Arveltu osallistujamäärä vaikuttaa myös budjetin kokoon. Ennakkolippuja myymällä voi arvioida tapahtumaan osallistuvien määrää ja lisäksi se esimerkiksi vähentää huonon sään vaikutuksia osallistujien määrään. (Iiskola-Kesonen 2004, 76–77; Vallo & Häyri-nen 2014, 150.)

Taloudellinen tasapaino säilyy, kun budjetoidaan huolellisesti ja realistisesti. On erittäin tärkeää seurata tarkasti ja reaaliaikaisesti taloutta, jotta budjettia ei ylitetä. (Iiskola-Kesonen 2004, 76.)

Sponsorointi on nykyään merkittävässä roolissa tapahtumien järjestämisessä. Se vaikuttaa suuresti niin talouteen kuin markkinointiinkin. Monet tapahtumat ovatkin riippuvaisia sponsoreiden tuesta. Tapahtuman näkökulmasta sponsoriyhteistyö tuo rahaa ja muuta materiaalia tapahtumalle, lisää tapahtuman näkyvyyttä ja tuo

sponsoroivan yrityksen henkilökunnan myötä ammattitaitoa tapahtumalle. (Getz 1997, 24, 218.)

3.10 Riskianalyysi

Tapahtuman järjestäjä vastaa aina tapahtuman turvallisuudesta. Tapahtuman riskit voivat olla taloudellisia, organisaationallisia, turvallisuuteen tai terveyteen liittyviä. Yleisesti, mitä isompi tapahtuma, sitä todennäköisempää on, että siellä esiintyy esimerkiksi rikollisuutta. (Getz 1997, 241). Tapahtuman järjestämiseen vaikuttavat muun muassa kokoontumislaki, järjestyksenvalvojalaki, pelastuslaki ja terveydensuojelulaki (Iiskola-Kesonen 2004, 87). Ulkomailla järjestettävissä tapahtumissa pitää muistaa paikallinen lainsäädäntö.

Mahdollisia riskitekijöitä voivat esimerkiksi olla kokematon työvoima, jota ei ole koulutettu kunnolla, tapahtuma-alue, jos sitä ei ole tarkastettu kunnolla mahdollisten onnettomuuksien varalta tai sään vaikutus ulkoilmatapahtumiin. Taloudellisten vahinkojen mahdollisuus on myös otettava huomioon. Harvaa tapahtumaa voi järjestää ilman taloudellisen riskin hyväksymistä. (Getz 1997, 242–243.)

Organisaatioon kohdistuva riski voi olla esimerkiksi se, että osallistuja haastaa järjestäjän oikeuteen jostain tapahtumaan liittyvästä asiasta ja organisaatio saa negatiivista julkisuutta. Taloudellinen riski voi olla tapahtuman tuottama suuri tappio, johon ei ole varauduttu. Turvallisuuteen ja terveyteen liittyviä riskejä ovat muun muassa erilaiset onnettomuudet ja ruokamyrkytykset. (Getz 1997, 241, 244.)

Tapahtuman järjestämisestä pitää kokoontumislain mukaan ilmoittaa etukäteen poliisille, ellei kyseessä ole pieni tapahtuma, joka ei aiheuta häiriötä muille tai edellytä toimenpiteitä turvallisuuden takaamiseksi. Monissa tapahtumissa on myös järjestyksenvalvoja ylläpitämässä järjestystä ja turvallisuutta. (Iiskola-Kesonen 2004, 87–88.)

Pelastuslain mukaan kaikki suuret tapahtumat ovat velvollisia tekemään kirjallisen pelastussuunnitelman. Tämä koskee tapahtumia, joita voi suuren osallistujamäärän tai muun syyn vuoksi uhata vakavat vahingot mahdollisen onnettomuuden sat-

tuessa. Pelastussuunnitelmassa on käytävä ilmi muun muassa mahdolliset vaaratilanteet ja niiden vaikutukset, toimenpiteet niiden ehkäisemiseksi, poistumis- ja suojautumismahdollisuudet, sammutus- ja pelastustehtävien järjestelyt ja turvallisuushenkilöstö. Kaikissa tapahtumissa ei ole välttämätöntä ensiavun läsnäolo, mutta ensiapukoulutuksen saaneita henkilöitä on syytä olla paikalla. (Iiskola-Kesonen 2004, 89–90.)

Tapahtuman järjestäjä on velvollinen huolehtimaan myös ympäristöstä ja alueen siistinä pitämisestä, jätteiden lajittelusta ja kuljetuksesta. Alue pysyy parhaiten siistinä, kun ympäristösuunnitelman tekee huolella ja panostaa jätehuoltoon. Jätteiden keräämisen ja lajittelun tulee olla mahdollisimman helppoa osallistujien näkökulmasta. Ympäristösuunnitelmassa tulee ottaa huomioon myös käymälöiden määrä ja niistä huolehtiminen. (Iiskola-Kesonen 2004, 94–95.)

Organisaation tulee suunnitella myös, miten kriisiviestintä hoidetaan, jos sellaiseen tilanteeseen joutuu. Tärkeintä on viestittää nopeasti, avoimesti ja rehellisesti kaikille osapuolille tapahtuneesta, niin organisaation sisäisesti kuin ulkoisesti. Kriisiviestintäsuunnitelmassa määritellään myös kriisinhallintaryhmä, joka on yleensä sama kuin johtoryhmä. (Iiskola-Kesonen 2004, 71–72.)

Tapahtumatoimistoilla ja organisaatioilla on yleensä omat vakuutukset, jotka auttavat mahdollisten vahinkojen sattuessa. (Vallo & Häyrinen 2014, 184.)

3.11 Tapahtuman arviointi

Tapahtumien jälkeen tulee aina kerätä palautetta niin tapahtumaan osallistuneilta kuin järjestäjäorganisaatiolta. Palaute analysoidaan ja sen avulla seuraavan tapahtuman järjestämisestä tulee helpompaa, kun tiedetään, missä pitää parantaa. (Vallo & Häyrinen 2014, 185.)

Tapahtuman arvioinnin ajatuksena on muun muassa tunnistaa tapahtuman ongelmat, tapahtuman kannattavuudesta päättäminen, mitata onnistumiset ja tunnistaa tapahtuman hyödyt. (Getz 1997, 331.)

Palautteen kerääminen osallistujilta on tärkeää, jotta järjestäjät tietävät, pääsivätkö he tavoitteisiinsa ja mitä pitäisi tehdä toisin. Nykyään yleisin tapa kerätä palaute osallistujilta on internetin kautta täytettävä palautekyselylomake. (Vallo & Häyrinen 2014, 188–189.)

Palautteiden ja mahdollisen yhteenvetopalaverin jälkeen kannattaa tehdä tapahtuman onnistumisesta eri osa-alueilla kirjallinen dokumentti, joka toimii apuvälineenä seuraavaa tapahtumaa järjestettäessä. (Vallo & Häyrinen 2014, 192–193.)

4 JAPANIN JAMBOREE 2015

Jamboree on maailman suurin, kansainvälinen partioleiri. Se järjestetään neljän vuoden välein, kulloinkin eri maassa. Leiri kokoaa yhteen tuhansia partiolaisia yli sadasta eri maasta.

Partioliikkeen perustaja Baden-Powell järjesti ensimmäisen Jamboree-leirin Lontoossa vuonna 1920, 13 vuotta maailman ensimmäisen partioleirin jälkeen, ja sinne osallistui 34 maasta 8 000 partiolaista. Sen jälkeen Jamboree-leiri on järjestetty joka neljäs vuosi, paitsi toisen maailmansodan aikana. (World Organization of the Scout Movement 2013.)

Kesällä 2015 järjestettiin maailman 23. Jamboree Japanissa. Leirille osallistui noin 33 000 partiolaista 147 maasta ja heistä oli suomalaisia noin 970. Leiri järjestettiin heinäkuun ja elokuun vaihteessa ja kesti 12 päivää. (Jamboree 2015b)

Japanin Jamboreen järjesti WOSM yhdessä Scout Association of Japanin kanssa. Jamboree tehdään vapaaehtoisvoimin ja on täysin partiolaisten itse järjestämä (Scout Association of Japan 2014b). Järjestäjämää valitaan partiolaisten maailmankonferenssissa (World Organization of the Scout Movement 2015a).

4.1 Kohderyhmä

Leirille saavat osallistua kaikki yli 14-vuotiaat partiolaiset yhdessä oman kansallisen partiojärjestönsä kanssa. Kansallisen partiojärjestön tulee kuitenkin kuulua maailman partiojärjestöön WOSM:iin. (Scout Association of Japan 2014a.)

Leiri on erityisesti suunnattu 14–17-vuotiaille partiolaisille, jotka osallistuvat tapahtumaan leiriläisinä. 18-vuotiaat ja sitä vanhemmat ovat leirillä erilaisissa palvelutehtävissä. (Jamboree 2015a.)

4.2 Tapahtumapaikka

Jamboree järjestettiin kesällä 2015 Japanin länsirannikolla Yamaguchissa. Partioleirit sijaitsevat monesti veden äärellä, niin kuin tämäkin. Yksi Yamaguchin naapurimaakunnista on Hiroshima, johon leiriläiset pääsivät tutustumaan leirin aikana. (Jamboree 2015b.)

Itse leirin lisäksi Suomen joukkueen jäsenillä oli mahdollisuus osallistua ennen leiriä järjestettävään oheismatkaan, jonka aikana he pääsivät kiertämään Japania ja tutustumaan muun muassa Tokioon ja Kiotoon. (Jamboree 2015c.)

4.3 Suomen joukkue

Jamboreille osallistuminen on osa Suomen Partiolaisten vakituista kansainvälistä toimintaa. Projektin tarkoituksena olikin koota Suomelle joukkue Japanin Jamboreelle ja osallistua järjestettävälle leirille. (Suomen joukkue 2014, 4.)

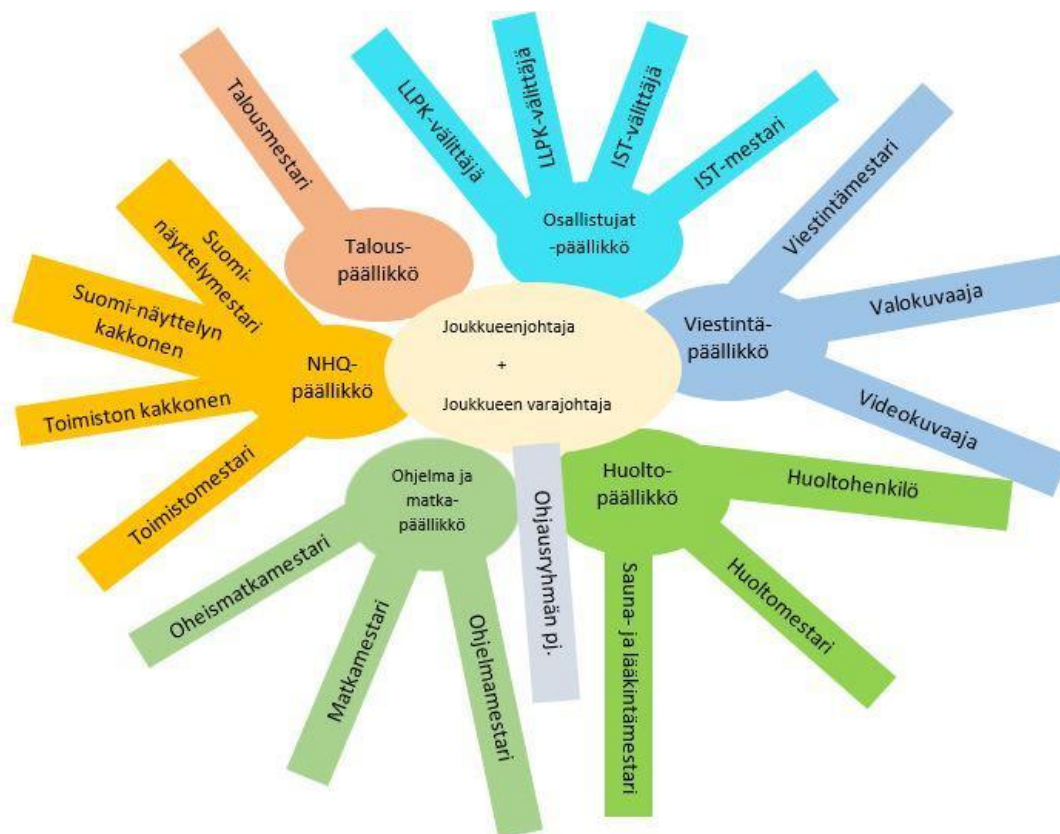
Suomesta osallistui Jamboreelle noin 970 partiolaista ympäri maan. Joukkue koostui leiriläisistä, leirilippukunnanjohtajista ja IST-jäsenistä ja CMT-jäsenistä. Leiriläiset jaettiin leirilippukuntiin, joita johtivat vähintään 22-vuotiaat leirilippukunnanjohtajat. Leirilippukunnat ovat vain leiriä varten koottuja lippukuntia, jotka voivat koostua useiden eri lippukuntien partiolaisista ympäri Suomen. Leiriläiset olivat 14–17-vuotiaita ja loput yli 18-vuotiaat, jotka eivät olleet leirilippukunnanjohtajia, kuuluivat International Service Teamiin (IST) eli olivat töissä leirillä erilaisissa palvelutehtävissä tai Contingent Management Teamiin (CMT) eli olivat Suomen joukkueen johtotehtävissä. Tämä on tyypillinen Jamboree-leirin joukkueen rakenne. (Suomen joukkue 2014, 7.)

4.3.1 Organisaatio

Joukkueen laajennettu johtoryhmä, eli Contingent Management Team, koostui johtoryhmästä ja muusta johtajistosta. Laajennettuun johtoryhmään kuuluivat joukkueenjohtaja, joukkueen varajohtaja ja eri osa-alueiden päälliköt. Nämä osa-alueet olivat NHQ (National Headquarters), talous, osallistujat, huolto, viestintä ja ohjelma ja matka. Jokaisen osa-alueen päälliköllä oli johdettavanaan mestareita,

joilla oli omat tehtävät kyseisellä osa-alueella (ks. kuvio 2). (Suomen joukkue 2014, 7.)

Projektin tilasi Suomen Partiolaisten hallitus, ja he asettivat ohjausryhmän valvomaan projektin etenemistä ja raportoivat tarpeen vaatiessa Suomen Partiolaisten hallitukselle. (Suomen joukkue 2014, 8.)

Kuvio 2. Suomen joukkueen CMT:n kokoonpano (Suomen joukkue 2014.)

4.3.2 Tehtävät ja tavoitteet

Joukkueen johto asetti projektille yleisiä tavoitteita ja lisäksi kullakin osa-alueella oli omia tavoitteita. Projektin yleisiä tavoitteita oli viisi. Ensimmäinen oli, että joukkueen koko olisi suuri ottaen huomioon, kuinka kaukana leiri järjestetään Suomesta. Lisäksi pyrittiin siihen, että järjestettävä oheismatka olisi niin houkutteleva ja hinnaltaan sopiva, että mahdollisimman moni leirille osallistuja voisi osallistua myös oheismatkalle. Koska mahdollisimman monelle haluttiin antaa mahdollisuus tutustua Japanin kulttuuriin, tehtiin lippukunnille Join In -paketti,

jonka avulla he voivat saada osansa Jamboreen tunnelmasta Suomessa, vaikka eivät leirille osallistuneetkaan. (Suomen joukkue 2014, 4.)

Toinen tavoite oli, että “Suomen joukkue näkyy, kuuluu ja on yhtenäinen”. Tavoitteena oli, että kaikki leirille osallistuvat tuntisivat olevansa osa Suomen joukkuetta ja kaikki pukeutuisivat mielellään Suomen joukkueelle suunniteltuun yhtenäiseen asuun. Lisäksi pyrittiin siihen, että joukkueen yhteiset ohjelmat olisivat laadukkaita, joukkueella olisi yhtenäinen teema, joka näkyisi niin ulkoisessa kuin sisäisessä viestinnässä ja että Jamboree saisi laajasti näkyvyyttä suomalaisissa medioissa ja kohottaisi partion mainetta kansainvälisenä harrastuksena. (Suomen joukkue 2014, 4-5.)

Kolmas tavoite oli, että “Suomen joukkue vie suomalaista kulttuuria ja partiotapoja maailmalle”. NHQ:n yhteyteen tuli Suomi-näyttely, joka pyrki esittelemään Suomea innovatiivisesti ja mielenkiintoisesti. Lisäksi joukkue vei leirialueelle saunan esittelemään suomalaista saunakulttuuria. Tavoitteena oli myös, että jokainen joukkueen jäsen tietäisi edustavansa Suomea ja osaisi kertoa Suomen partio toiminnasta. (Suomen joukkue 2014, 5.)

Neljäs tavoite oli, että joukkue pysyisi asetetussa budjetissaan ja että matka toteutettaisiin mahdollisimman kustannustehokkaasti. (Suomen joukkue 2014, 5.)

“Leirimatka on osallistujille kasvatustavoitteiden mukainen positiivinen partiokokemus” oli viides tavoite. Tavoitteena oli, että leiri olisi osallistujille mukava partiokokemus, ja että heillä heräisi ajatuksia suvaitsevaisuudesta ja erilaisuudesta. (Suomen joukkue 2014, 5.)

Viestinnän vastuulla olivat markkinointi, joukkueen sisäinen viestintä, ulkoinen viestintä ja kriisiviestintä. Viestintä tuki joukkueen toista tavoitetta “Suomen joukkue näkyy, kuuluu ja on yhtenäinen” käyttämällä yhtenäistä teemaa niin ulkoisessa kuin sisäisessä viestinnässä. Markkinoinnin pääasialliset kanavat olivat sosiaalinen media, kuten Facebook ja Twitter ja Suomen joukkueen omat verkkosivut. Myös eri partiojulkaisuissa mainostettiin leiriä. Tavoitteena oli innostaa mahdollisimman moni partiolainen osallistumaan Japanin Jamboreelle. Sisäisen

viestinnän pääväylänä toimivat joukkueen omat verkkosivut ja leirin aikana julkaistava Jamposti-tiedotelehti. Tavoitteena oli, että viestintä olisi oikea-aikaista, luotettavaa ja oikealle kohderyhmälle suunnattu. Ulkoinen viestintä oli kotimaisen ja ulkomaisen sekä yhteistyökumppaneiden kanssa toteutettua viestintää. Kotimaiselle medialle lähetettiin tiedotteita ja medialle suunnattua kuvapankkia päivitetiin joukkueen verkkosivuilla ja mahdollisille yhteistyökumppaneille lähetettiin viestejä. Ulkoisen viestinnän tavoitteena oli lisätä medianäkyvyyttä partiolaisille ja luoda siitä positiivinen kuva ja samalla yhteistyökumppaneiden löytäminen. Suomen joukkueen johtoryhmä ja Suomen Partiolaiset suunnittelivat yhdessä kriisiviestinnän. Muita viestinnän tavoitteita oli, että viestintä tapahtuisi pääasiassa sähköisesti ja että joukkueen viestintä olisi parasta sähköistä viestintää mitä Suomen Partiolaisissa on tehty. (Suomen joukkue 2014, 8-12)

Ohjelma ja matka -osa-alueen tehtävät olivat järjestää leirimatkat Japaniin ja takaisin Suomeen ja järjestää oheismatka Japanissa. Lisäksi sen tehtävänä oli suunnitella Suomi-ohjelma alaleirien iltoihin. Ohjelmaa esitettiin kansainväliselle yleisölle. Se suunnitteli myös Suomi-illat, jotka olivat Suomen joukkueen jäsenille järjestettyjä tutustumis- ja seurustelutilaisuuksia. Leirillä toteutettava Suomen ohjelmapiiste oli myös sen vastuulla. Oheismatka oli ennen leiriä järjestettävä matka, johon leirille osallistuville oli mahdollisuus lähteä. Oheismatkalla kierrettiin muun muassa Tokiossa ja Kiotossa ja tarkoituksena oli tutustua japanilaiseen kulttuuriin ja sen nähtävyyksiin. Osa-alueen tavoitteena oli, että leirimatka aina kotoa leiri-alueelle asti tarjottaisiin kohtuuhintaisena onnistuneiden yhteistyökumppanivalintojen myötä. Myös oheismatka pyrittiin tarjoamaan mahdollisimman kohtuuhintaisena. Tavoitteena oli myös, että leirillä järjestettävät Suomi-ohjelma ja Suomi-illat olisivat sekä tekijöille, että osallistujille mielekkäitä ja hauskoja. (Suomen joukkue 2014, 12–14.)

Talouden tehtävänä oli suunnitella ja seurata joukkueen taloutta, koordinoida yritysyhteistyötä ja avustuksia, vastata rahaliikenteestä ja hoitaa vakuutusasiat. Tavoitteena oli, ettei joukkueen budjetti ylity, ja että talouden seuranta olisi ajantasaista. (Suomen joukkue 2014, 15.)

Huolto vastasi joukkueen materiaalin hankinnasta, kuljetuksesta ja jälleenmyynnistä ja joukkueen varustuksesta ja leirituotteista. Huollon tehtävänä oli suunnitella ja toteuttaa joukkueen materiaalin kuljetus Suomesta Japaniin leirialueelle ja taas takaisin Suomeen. Lisäksi huolto vastasi lääkinnästä ja turvallisuudesta leirillä. Huolto hankki lääkintätarvikkeet leirilippukunnille ja oheismatkalle ja tiedotti, neuvoi ja kartoitti terveysriskit. Leirille vietiin suomalainen sauna, jonka tarkoituksena oli tarjota suomalainen saunakokemus leirille osallistujille. Huollon tavoitteena oli, että sen hankkima materiaali saapuisi ajoissa ja ehjänä Japaniin ja takaisin Suomeen myyntikelpoisina, tuotteet olisivat laadukkaita, lääkinnän taso olisi riittävä ja että saunakokemus olisi autenttinen ja positiivinen. (Suomen joukkue 2014, 15–16.)

NHQ:n eli National Headquarterin tehtävänä oli toteuttaa leirillä Suomen joukkueen leiritoimisto, joka tarjoaisi erilaisia palveluita joukkueen jäsenille. NHQ ylläpiti rekisteriä leiriläisistä ja järjesti toimiston yhteyteen Suomi-näyttelyn. Näyttely esitteli Suomea ja suomalaista partiotoimintaa ja kulttuuria partiolaisille ympäri maailman. NHQ:n tavoitteena oli palvella ja auttaa Suomen joukkueen jäseniä ja luoda yhteenkuuluvuuden tunnetta sekä palvelemalla muiden maiden joukkueiden jäseniä luoda positiivista kuvaa Suomesta ja suomalaisuudesta. Lisäksi tavoitteena oli toteuttaa vetovoimainen Suomi-näyttely ja saada näkyvyyttä suomalaiselle partiotoiminnalle. (Suomen joukkue 2014, 17–18.)

Osallistujat-osa-alue rekrytoi ja koulutti leirilippukunnanjohtajat, tuki IST:n jäseniä, vastasi joukkueen ennakkotapaamisista, tiedottamisesta leirillä leirilippukunnille ja IST:n jäsenille ja huolehti heidän jaksamisestaan. Tavoitteena oli, että leirikokemus olisi onnistunut kaikille osallistujille, ja että joukkueella olisi hyvä yhteishenki. (Suomen joukkue 2014, 18–19.)

5 TUTKIMUSMENETELMÄT

Tutkimusmenetelmät jaetaan yleensä karkeasti kahteen luokkaan: laadullisiin ja määrällisiin menetelmiin. Tutkimusongelmasta riippuen valitaan yleensä jompikumpi menetelmä. On myös mahdollista käyttää molempia tutkimusmenetelmiä samassa tutkimuksessa, sillä ne eivät sulje pois toisiaan. Tässä luvussa käsitellään eri tutkimusmenetelmät ja tutkimusmenetelmän valinta.

5.1 Kvalitatiivinen tutkimusmenetelmä

Toisin kuin kvantitatiivisessa tutkimuksessa, jossa esitetään numeroita ja tilastoja, on kvalitatiivisen eli laadullisen tutkimuksen aineisto yleensä verbaalisessa tai kuvallisessa muodossa. Laadullisessa tutkimuksessa halutaan vastaus kysymyksiin miksi ja miten. Halutaan selvittää tutkittavan kohteen laatua ja ominaisuuksia. Laadullinen tutkimus perustuu paljon tutkijan omaan tulkintaan, päättelykykyyn ja järkeilyyn tutkittavasta aineistosta. Siksi siinä on helpompi tehdä virhepäätelmiä, kuin määrällisellä tutkimusmenetelmällä. (Laadullinen tutkimus 2015; Metsämuuronen 2006, 82; Sabel 2015a; Uusitalo 1991, 81)

Laadullisen tutkimuksen aineiston voi kerätä useilla eri tavoilla, riippuen mitä halutaan selvittää. Näitä ovat esimerkiksi havainnointi, tekstianalysointi ja haastattelut. Havainnointi voi tapahtua vaikka testin tai ryhmäkeskustelun avulla. Haastatteluja on paljon erilaisia, kuten ryhmähaastattelut, syvähaastattelut tai puhelinhaastattelut. Syvähaastattelunkin voi vielä jakaa kliiniseen, eli vapaamuotoiseen haastatteluun, ohjattuun haastatteluun, jossa haastattelija ohjaa haastattelua esimerkiksi jatkokysymysten avulla, ja puoliksi strukturoituun haastatteluun, jossa haastattelijalla on lista käsiteltävistä aiheista. Olennaista aineiston keruussa on, että tutkimustilanne on mahdollisimman neutraali ja ettei tutkija vaikuta millään lailla tutkittaviin henkilöihin tai asioihin. Toinen tärkeä asia on, että haastatteluiden kysymykset ovat mahdollisimman avoimia, jolloin haastateltava voi vapaasti kertoa vastauksissaan kokemuksiaan ja mielikuviaan. (Metsämuuronen 2006, 88, 170; Sabel 2015b.)

Laadullisessa tutkimuksessa aineiston kerääminen, sen käsittely ja analysointi ovat yhtä kokonaisuutta. Analysoinnin jälkeen tutkija voi huomata, että tarvitsee-kin lisää aineistoa, ja hankkii sitä lisää ja jatkaa sitten taas analysointia. Tutkimusaineisto voi siis tutkimuksen aikana kasvaa tai jopa kutistua. Määrällisessä tutkimuksessa aineisto on rajattu ja tutkimuksessa edetään vaiheittain. (Uusitalo 1991, 80.)

Verrattuna määrälliseen tutkimukseen, on laadullisen tutkimuksen tutkimusaineiston otanta pieni. Tutkimuksen tarkoituksena ei ole tuottaa tilastollisia yleistyksiä, vaan kuvata ilmiöitä, tapahtumia ja ymmärtämään toimintaa. Tästä syystä oleellista otannan koon sijaan on löytää sellaiset henkilöt, jotka tietävät ja omaavat kokemusta tutkittavasta asiasta. (Tuomi & Sarajarvi 2009, 85.)

5.2 Kvantitatiivinen tutkimusmenetelmä

Kvantitatiivinen eli määrällinen tutkimus vastaa esimerkiksi sellaisiin kysymyksiin kuin kuinka paljon, kuinka moni ja kuinka usein. Tutkimusmenetelmä antaa vastaukset numeerisissa muodoissa ja tilastoina. Siinä ollaan kiinnostuneita syy- ja seuraussuhteista, luokitteluista ja vertailuista. (Määrällinen tutkimus 2015; Sabel 2015a)

Määrällinen tutkimus on mahdollista suorittaa usealla eri tavalla. Tavallisimmat tavat ovat puhelinhaastattelu, henkilökohtainen haastattelu ja kirjekyselyt. Kyselymetodin valinta riippuu ajallisista ja rahallisista resursseista sekä siitä, mitä halutaan selvittää. Yhden metodin valinta ei kuitenkaan poissulje muita, vaan niitä voi käyttää täydentämään toisiaan, tai jos huomaa, ettei alkuperäinen metodivalinta sovi omaan tarpeeseen. (Sabel 2015c.)

Yksi määrällisen tutkimuksen piirre on, että siinä edetään selkeästi vaiheittain. Ensinnäkin tulee valita otos tutkittavasta perusjoukosta. Koska määrällisessä tutkimuksessa useimmiten tehdään erilaisia tilastoja, pyritään otos saamaan tilastollisesti edustavaksi. Mitä tarkempia tuloksia halutaan, sitä suurempi tulisi otoksen olla. Toisessa vaiheessa kerätään otoksesta tutkimusaineisto, josta sitten tehdään tilastoja. Näitä tilastoja voi helposti tehdä erilaisilla tietokoneohjelmilla, kuten

SPSS, mutta tutkijalla on kuitenkin vastuu siitä, miten tilastoja analysoidaan. (Uusitalo 1991, 71–73, 80, 88.)

5.3 Tutkimusmenetelmän valinta

Tutkimusongelma määrää sen, mikä tutkimusmenetelmä valitaan. Samassa tutkimuksessa voi olla useita eri ongelmia, joten samassa tutkimuksessa voi myös käyttää eri menetelmiä (Hirsjärvi & Hurme 2000, 27). Laadulliset ja määrälliset tutkimusmenetelmät eivät sulje pois toisiaan, vaan niitä voidaan hyvin käyttää molempia samassa tutkimuksessa (Alasuutari 2014, 32).

Laadullisessa tutkimuksessa analysoidaan yleensä yksittäisiä tapauksia. Silloin aineiston valinnassa käytetään kriteerinä sen sopivuutta ja kiinnostavuutta tutkimusongelman ratkaisussa. Tutkittu tapaus edustaa esimerkkiä yleisestä. Onkin tärkeää, että aineiston keruu pohjautuu teoreettiseen viitekehykseen. (Eskola & Suoranta 2005, 64–65.)

Tässä työssä tutkittiin Jamboree-leirin Suomen joukkueen onnistumisia ja kehittämiskohteita Suomen joukkueen laajennetun johtoryhmän näkökulmasta. Tutkimus toteutettiin laadullisin menetelmin. Pääasiassa asiaa tutkittiin haastattelemalla seitsemää joukkueen laajennetun johtoryhmän jäsentä. Haastattelurunko perustuu Suomen joukkueen projektisuunnitelmaan, sekä joukkueen jäsenilleen lähettämän palautekyselyn tuloksiin. Palautekysely oli kvantitatiivinen tutkimus, jonka tulokset sain nähtäväkseni. Tätä tutkimusmenetelmien yhdistämistä, jossa selkeässä pääosassa on yksi menetelmä, kutsutaan tutkimusmenetelmien innoittavaksi käytöksi (Hirsjärvi & Hurme 2000, 32).

Aineisto kerättiin haastattelemalla haluttuja henkilöitä puolistrukturoidussa haastattelutilanteessa puhelimitse. Puolistrukturoitu haastattelu tarkoittaa haastattelua, jossa on samat kysymykset kaikille haastateltaville, mutta joihin jokainen haastateltava vastaa omin sanoin (Eskola & Suoranta 2005, 86). Haastattelussa kysyttiin jokaisen osa-alueen tavoitteista, niiden toteutumisista ja mahdollisista kehittämissuunnitelmista. Osa haastateltaville esitetyistä kysymyksistä pohjautui Suomen joukkueen osallistujilleen lähettämän palautekyselyn tuloksiin (Suomen jamboree-

joukkueen palautekysely 2015). Puhelinhaastattelukysymykset ovat opinnäytetyön liitteenä 1.

6 TULOKSET

Tässä luvussa käydään läpi seitsemästä haastattelusta saadut tulokset. Haastattelin Suomen joukkueen Contingent Management Teamin eli laajennetun johtoryhmän seitsemää jäsentä. Tulokset ovat jaettu teemoittain, Suomen joukkueen eri osa-alueiden mukaan.

6.1 Viestintä

Markkinointia pidettiin kaiken kaikkiaan todella onnistuneena haastateltavien kesken. Tästä kertoo jo se, että joukkueen tavoiteltu lähtijämäärä, 400 henkilöä, yli kaksinkertaistui, kun lähtijöitä ilmoittautuikin melkein tuhat. Tavoitteena oli innostaa mahdollisimman moni partiolainen lähtemään Japanin Jamboreelle, ja tässä onnistuttiin yli odotusten. Osa haastatelluista sanoikin, että markkinoinnissa onnistuttiin liiankin hyvin, ottaen huomioon mihin oli varauduttu. Yleisesti pidettiin siitä, että markkinointi toteutettiin pilke silmäkulmassa, ja oli mukava seurata vierestä, kun osaava viestintätiimi markkinoi hausalla ja nuorekkaalla otteella Jamboreeta ja oli ottanut sosiaalisen median eri kanavat hyvin haltuun. Toisaalta muutama haastateltava totesi, että suurta lähtijämäärää ei voi laittaa vain onnistuneen markkinoinnin ansioksi, vaan siihen vaikutti osaltaan luultavasti myös Japanin eksoottisuus ja erilaisuus kohteena sekä mahdollisesti aliarvioitu osallistujamäärä. Markkinoinnin ajankohtaa pidettiin hyvänä ja ilmoittautumisaikaa tarpeeksi pitkänä. Yksi vastaajista sanoi, että markkinointia ei pidä aloittaa liian aikaisin, sillä ihmiset kyllästyvät siihen, varsinkin jos ilmoittautuminen ei ole aukeamassa vielä pitkään aikaan.

Joukkueen omia verkkosivuja pidettiin ihan hyvinä. Graafista ilmettä kehuttiin onnistuneeksi ja se, että suurin osa viestinnästä tapahtui sähköisesti verkkosivujen kautta, koettiin positiivisena ja nykyaikaisena asiana. Kysyttäessä kehittämiskohteista, nousi eniten esille sivujen päivittäminen. Välillä informaatiota ei päivitetty riittävän nopeasti sivuille ja välillä, jos jokin tieto löytyi kahdesta eri paikasta verkkosivuilla, saattoi toisessa paikassa olla päivitetty informaatio mutta toisessa paikassa unohtunut vanha, ei enää ajan tasalla oleva informaatio. Tämä johti välillä väärinymmärryksiin, joita piti sitten korjata. Eräs vastaaja sanoi, että kun in-

formaatiota alkoi tulla paljon sivuille, muuttuivat kotisivut hieman sekavaksi. Yksi vastaaja totesi kuitenkin, että koska partioprojekteja toteutetaan vapaaehtoisvoimin ja harrastuksena, on työtunteja esimerkiksi verkkosivujen päivittämiseen rajallinen määrä. Yhtenä viestinnän tavoitteista oli tuottaa luotettava informaatiota. Vaikka informaatio onkin ollut oikeaa silloin, kun se on julkaistu verkkosivuilta, olisi tiedon luotettavuuden kannalta tärkeää pitää verkkosivut jatkuvasti ajan tasalla.

Joukkueen Facebook-sivuja pidettiin hyvänä tunnelmannostattajana ja nopeana viestintäkanavana, jossa pystyi vastaamaan myös ihmisten kysymyksiin. Koettiin myös hyväksi, että Facebook-sivulle linkitettiin joukkueen verkkosivuilta uutisia, jotta ne saisivat paremmin näkyvyyttä. Muutama vastaaja totesi, että suurin osa tunnelmannostatuksesta tapahtui luultavasti erilaisten ryhmien, kuten IST:n jäsenten tai leirilippukuntien, omissa Facebook-ryhmissä. Nämä toimivat myös tärkeinä sisäisen viestinnän kanavina. Vaikka muutama vastaaja huomautti, että nuoret ovat katoamassa Facebookista, oli se hyvä kanava leiriläisten vanhemmille seurata, mitä heidän lapsensa puuhasivat Japanissa. Facebook-sivujen seuraajamäärään oltiin tyytyväisiä, vaikka ainahan se olisi mukavampi, mitä enemmän seuraajia olisi. Toimivat verkkosivut ja joukkueen sosiaalisen median kanavat tukivat hyvin viestinnän tavoitetta toteuttaa viestintä pääasiassa sähköisesti.

Medianäkyvyyteen leirin aikana oltiin tyytyväisiä, mutta ennen leiriä olisi toivottu enemmän näkyvyyttä. Kehittämisehdotukseksi ehdotettiin "mediapajaa" leiriläisten ennakkotapaamisissa, jolloin sovitaan yhteydenotoista paikallismedioihin. Tämä ehdotus nähtiin hyvänä, koska tietyllä alueella asuvat tietävät parhaiten kyseisen alueen paikallismediat. Pidettiin myös tärkeänä, että medioille välitettävissä jutuissa pitää olla jokin tietty näkökulma, jotta mediat kiinnostuisivat aiheesta.

Tiedonkulku joukkueen johdon ja leirilippukunnanjohtajien välillä vaatii haasteltujen mukaan enemmän pohdintaa. Kehotettiin miettimään, mikä on sellaista informaatiota, mitä leirilippukunnanjohtajat todella tarvitsevat, ja mikä on niin sanotusti turhaa tietoa, joka vain kuormittaa informaatiotulvassa. Pidettiin myös tärkeänä, että kaikki sitoutuisivat käyttämään jotain tiettyä viestintävälinettä, esi-

merkiksi Google Drivea, johon voisi syöttää kaiken tarvittavan informaation, sen sijaan, että niitä ripoteltaisiin sinne tänne.

Joukkueen ruotsinkielinen viestintä aiheutti hieman ristiriitaisia ajatuksia. Jo projektin alussa oli päätetty, että pääasiallinen viestinnässä käytetty kieli on suomi. Markkinointivaiheessa kuitenkin verkkosivut oli käännetty ruotsiksi. Eräs vastaajista totesikin: *“Kun ne nettisivut kehittyi, niin se ikään kuin se käännojsjuttu ei pysynyt enää siinä vaiheessa perässä, eli se oli semmonen mitä olisi pitänyt miettiä jotenkin vähän paremmin ja pitkäjänteisemmin, ehkä sitä, että jos lähtee tarjoamaan kahdella kielellä niin sitten vetää samalla tatsilla loppuun asti.”* Yksi haastateltavista sanoi, että he olivat pohtineet, onko kaiken kääntäminen ruotsiksi turhaa. Hän sanoi, että ruotsin kielelle kääntäminen vie paljon aikaa ja resursseja, mutta on ikävää, jos yksi kieliryhmä jaa informaation puolesta ulkopuolelle. Hän ehdotti, että ensi kerralla kannattaa käyttää paremmin hyödyksi ruotsinkielisiä kääntöavuksi, jos innokkaita apureita löytyy. Toinen vastaaja sanoi, että jos halutaan, että ruotsinkielinen viestintä on tietyllä tasolla, niin silloin siihen pitää allokoita ihmisiä.

Lippukunnille suunnitellusta Join In -paketin käyttöasteesta ja kannattavuudesta ei ole vielä tietoa. Niistä saa lisätietoa vasta keväällä sen jälkeen, kun lippukunnat ovat tehneet vuosiraporttinsa edellisen vuoden toiminnasta.

6.2 Ohjelma ja matka

Ohjelman ja matkan järjestämää oheismatkaa pidettiin hyvin onnistuneena kaikkien vastanneiden mukaan. Matkan sanottiin olleen *“hieno läpileikkaus japanilaisesta kulttuurista”* ja hyvin organisoitu. Vastaajat pitivät oheismatkan monipuolisuudesta, sillä kohteet vaihtelivat kaupungeista luonnon helmaan, ja kaikki matkapäivät eivät olleet ohjattuja, vaan osallistujat saivat itse tehdä osasta päivistä omansa näköisen ja tehdä mitä halusivat. Pari haastateltua nostivat esille sen, että oli hyvä asia käyttää matkatoimiston palveluja oheismatkalla.

Matkatoimiston puolelta hoidettiin siirtymiset paikasta toiseen, majoitukset ja muut käytännön järjestelyt, mikä vapautti johtoryhmän keskittymään itse matkaan

ja hoitamaan muita asioita. Eräs vastaajista oli sitä mieltä, että seuraavalla leirillä kannattaa myös käyttää matkatoimiston palveluja, mikäli mahdollista. Arvioidun lähtijämäärän kaksinkertaistuminen loi paljon lisätyötä matkojen järjestämisen suhteen, mutta kaikki meni siitä huolimatta jopa odotettua paremmin.

Matkaryhmien jakaminen vaatisi lisää miettimistä erään vastaajan mukaan. Nyt kävi niin, että eri matkaryhmissä saattoi olla useasta eri leirilippukunnasta ihmisiä, joka teki esimerkiksi leirilippukunnanjohtajille vaikeaksi hahmottaa, missä kukin heidän leirilippukuntalaisistaan milloinkin menee. Tämä johtui siitä, että yhdessä leirilippukunnassa, joka koostui 36 leiriläisestä ja 4 johtajasta, saattoi olla sekä niitä, jotka osallistuvat oheismatkalle ja leirimatkalle että niitä, jotka osallistuvat ainoastaan leirimatkalle. Matkaryhmien haluttiin olevan tietyn suuruisia, jolloin ne saatettiin joutua kokoamaan useamman leirilippukunnan jäsenestä. Vastaaja oli sitä mieltä, että leirilippukunnat kannattaisi jo alusta alkaen muodostaa siten, että niissä on joko vain leirimatkalle osallistuvia tai vain leiri- sekä oheismatkalle osallistuvia, jolloin yksi leirilippukunta voisi mahdollisesti olla myös yksi matkaryhmä. Tämä toisaalta voisi aiheuttaa sen, että leirilippukunnat hajaantuisivat maantieteellisesti laajemmalle alueelle, minkä johdosta ennakkotapaamisiin Suomessa tulisi pidemmät välimatkat.

Oheismatkan pituuteen oltiin myös tyytyväisiä. Haastateltavat olisivat periaatteessa mielellään olleet matkalla päivän tai kaksi pidempään, mutta esille nousi kaksi asiaa, jonka vuoksi pituus oli tällaisenaan heidän mielestään sopiva. Ensimmäinen oli se, että jos oheismatka olisi ollut pidempi, olisi se myös ollut kalliimpi, ja budjetti ei olisi antanut myöten. Toinen oli se, että Japanin matkasta kokonaisuudessaan olisi mahdollisesti tullut liian raskas, sillä oheismatka oli intensiivinen ja siellä koettiin paljon muutamien päivien sisällä, ja sen jälkeen oli vielä 12 päivän partioleiri. Osa mainitsi vielä kuumun ilmaston tekevän matkasta entistä raskaamman.

Itse lennoista Japaniin ja takaisin todettiin, että ne olivat kalliimmat, kuin oli osattu odottaa, ja että olisi tietysti ollut mukavampi, jos olisi saanut enemmän suoria lentoja. Nyt joukkue joutui ottamaan myös sellaisia lentoja, joissa oli useamman

tunnin vaihtoja, koska niille lennoille sai jopa kaksi kertaa isompia ryhmiä kuin suorille lennoille. Huomautettiin kuitenkin, että välilaskut eivät menomatalla niin haitanneet, koska osallistujat olivat niin innoissaan matkalle lähdöstä. Menomatalla lennot saatiin porrastettua useammalle päivälle, koska oli oheismatkalle lähteviä ja pelkälle leirimatkalle lähteviä. Paluumatkalla, kun leiri päättyi kaikilla 30000 leiriläisellä samaan aikaan, ei lentoja riittänyt niin, että kaikki Suomen joukkueen jäsenet olisivat voineet palata samaan aikaan Suomeen. Tästä syystä osa joutui viettämään leirialueella ja Japanissa vielä pari päivää leirin loppumisen jälkeen. Tämä oli olosuhteiden pakosta, eli siitä, että lentoja ei vain ollut, tai että niiden hinnat olisivat nousseet mahdottoman korkeiksi. Leirimatka oli kallis rahallisesti mitattuna, mutta sitä pidettiin hinta-laatu-suhteeltaan hyvänä, joten joukkueen voidaan katsoa toteuttaneen tavoitteensa tarjota kohtuuhintainen leirimatka.

Matkatoimiston valintaa pidettiin onnistuneena. Käytettyyn matkatoimistoon päädyttiin sen takia, että heillä oli pisimmälle mietitty ehdotus lennoista, mikä oli erään haastatellun mukaan kaikista tärkeintä, koska jos ne olisivat menneet pieleen, ei budjetissa olisi pysytty millään. Käytännössä järjestelyt toimivat niin, että joukkueen käyttämä matkatoimisto varasi matkaan liittyviä palveluita japanilaiselta matkatoimistolta ja tähän järjestelyyn oltiin tyytyväisiä. Eräs vastaajista uskoi, että juuri sen takia, että joukkue käytti matkatoimiston apua, oli oheismatka niin onnistunut.

Yksi osa-alueen tavoitteista oli toteuttaa mielekästä Suomi-ohjelmaa niin tekijöille kuin osallistujille. Kuitenkin joukkueen lähettämän palautekyselyn mukaan moni leirilippukunnanjohtaja, jonka vastuulla varsinainen Suomi-ohjelman käytännön toteutus oli, koki saamansa ohjeistukset epäselviksi ja toteutuksen hankalaksi. Osa mielsi sen hankalaksi siksi, että he kokivat ohjeistuksen olevan liian rajoittava ja osa taas olisi halunnut valmiimman kokonaisuuden, jolloin heidän ei itse olisi tarvinnut käyttää energiaa ohjelman miettimiseen (Suomen jamboreejoukkueenpalautekysely 2015). Haastatellut arvelivat, että Suomi-ohjelman toteuttamisessa ei onnistuttu niin hyvin siksi, että leirilippukunnanjohtajilta ei kysely riittävästi heidän ajatuksiaan Suomi-ohjelmasta ennen leiriä. Tällöin sitä olisi voinut vielä muokata heidän toiveidensa mukaan. Kehittämisehdotukseksi mainittiin valmiit

Suomi-ohjelmapaketit leirilippukunnanjohtajille, ja selkeät ohjeistukset, joissa mainitaan myös se, että he voivat myös soveltaa sitä tai kehittää ihan oman ohjelman. Tällöin ne leirilippukunnanjohtajat, jotka eivät halua käyttää energiaa Suomi-ohjelman tekemiseen, voivat käyttää suoraan valmista pakettia, kun taas ne, jotka haluavat ideoida ohjelmaa, voivat käyttää osia paketista tai keksiä ihan uuden. Yksi seikka, mikä nousi esille, joka osaltaan varmasti vaikutti negatiiviseen palautteeseen Suomi-ohjelmaa koskien, oli se, että kaikki eivät päässeet esittämään Suomi-ohjelmaa. Tämä ei kuitenkaan johtunut Suomen joukkueesta, vaan Japanin Jamboree-organisaation heikosta informoinnista esittämisten suhteen.

6.3 Talous

Talous-osa-alueen tavoitteena oli pitää huoli, että budjetti ei ylity. Kaikkien vastanneiden mielestä budjetoinnissa onnistuttiin hyvin, ja budjettia pidettiin realistisena. Haastatellut sanoivat taloudellisen kurin olleen kova, kuten isoissa projekteissa pitääkin, ja sanoivat sen olleen hyvä asia. Budjetoinnissa oli hyvin onnistuttu ennakoimaan erilaisia mahdollisia kuluja, otettu huomioon Japanin valuuttajenin kurssin heilahtelut ja osattu varata tarpeeksi rahaa niin sanotusti riskivaraksi. Leirin päätteeksi joukkue pystyi myös toteuttamaan ei-pakollisia asioita, kuten jälkitapaamiset, joita oli suunniteltu toteutettavaksi, mikäli budjetti antaa myöten. Onnistuneiden laskelmien ansiosta budjetti onnistuttiin muuntamaan myös vajaan 1000 lähtijän mukaan, vaikka se alun perin oli suunniteltu arvioidun 400 lähtijän mukaan.

Leirimatkan hinnoittelua pidettiin onnistuneena. Erään haastatellun mukaan leirimatka sai aluksi kritiikkiä osallistujilta kalliista hinnastaan, mutta matkan jälkeen ei ole tullut kommentteja hinnasta enää. Leirimatkan hinta kattoi kaikki lasketut kulut, eikä olisi voinut olla alhaisempi. Lisäksi muutama huomautti, että Japani on kallis maa.

Yhtenä talouden tehtävistä oli antaa tukea talousasioissa muille osa-alueille. Haastateltavat kokivat saaneensa hyvin tukea taloudelta. Jokainen osa-alue vastasi omasta budjetistaan, ja talous oli yhteyksissä niihin ja katsoi, että kaikki sujui hyvin.

Suomen joukkue ei itse hakenut avustuksia, vaan ne hoidettiin Suomen Partiolais-ten kautta. Sitä pidettiin hyvänä asiana, sillä SP:llä on omat verkostonsa ja koska taloudella oli paljon tehtävää ennen leiriä, oli resurssinäkökulmasta hyvä, että sen hoiti joku muu.

6.4 Huolto

Joukkueen teltoja pidettiin erinomaisina. Niitä oli tuunattu vastaamaan paremmin Japanin kesän kuumia olosuhteita, minkä koettiin olevan hyvä asia. Lisäksi eräs vastaaja mainitsi yhden onnistumiseen johtavan seikan olleen se, että niiden hankintaa alettiin suunnitella tarpeeksi ajoissa. Toinen vastaaja sanoi, että oli hyvä, että tällä leirillä käytettiin vain yhtä telttamallia, koska joukkueen tarvitsi näin ollen ottaa vähemmän telttojen varaosia mukaan leirille. Leirin jälkeen toteutettu jälleenmyynti onnistui hyvin ja kaikki joukkueen teltat saatiin myytyä.

Haastatellut henkilöt pitivät joukkueen vaatteita, paitaa ja hattua, käytännöllisinä. Paidan teknistä materiaalia pidettiin onnistuneena valintana ja se sopi paahtavaan kuumuuteen. Hattua pidettiin myös hyvänä asiana, sillä se suojaasi kovalta aurin-gonpaahteelta. Molemmat saivat kuitenkin kritiikkiä ulkonäkönsä suhteen. Paitaa pidettiin tylsänä ja hattua jopa rumana. Todettiin, että varustuksen hankintaan kannattaisi ryhtyä paljon aikaisemmin ja esimerkiksi paidasta voisi tehdä näyttävämmän. Yhtä mieltä oltiin kuitenkin siitä, että vaateista pidettiin onnistuneena käytännöllisyyden takia.

Se, että Suomen joukkue vei saunan Japaniin leirialueelle, koettiin olevan hyvä asia. Siitä on muodostunut perinne, jota ulkomaalaiset partiolaiset odottavat ja joka vie hyvin suomalaista kulttuuria maailmalle ja se liitetään vahvasti suomalaisuuteen. Haastatellut pitivät saunaa suosittuna, jopa yllättävän suosittuna ottaen huomioon ilmaston, ja kannattivat ehdottomasti saunaperinteen jatkamista seuraavillakin leireillä, mikäli mahdollista. Muutama haastateltava mainitsi, että sauna on tärkeä myös siksi, että se on hyvä tapa luoda kontakteja kutsumalla sinne muiden maiden partiojärjestöjen tärkeitä henkilöitä ja samalla esitellä suomalaista kulttuuria. Kehittämisehdotukseksi eräs vastaajista sanoi, että saunojen ulkoasua voisi miettiä tarkemmin, että ne olisivat enemmän saunamaisia.

Joukkueen materiaalit kuljetettiin meriteitse konteissa Japaniin. Yhtenä huollon tavoitteista oli saada joukkueen materiaali ajoissa leirialueelle. Tähän päästiin juuri ja juuri, sillä joukkueen ensiapulaukut, huulirasvat ja kondomit jäivät tulliin, jonka seurauksena tulli halusi tarkistaa koko kontin sisällön. Nämä tuotteet jäivät tulliin, koska huulirasvoja, kondomeja ja laastareita ensiapulaukuissa oli niin paljon, että tulliviranomaiset Japanissa tulkitisivat sen kaupalliseksi maahantuonniksi. Eniten ongelmia aiheutui siitä, että leirilippukuntien ensiapulaukut jäivät tulliin, sillä ne ovat välttämättömiä, ja joukkueen piti ostaa lisää ensiaputarvikkeita Japanista. Tämän jälkeen lääkinnällinen materiaali koettiin kuitenkin riittäväksi, koska lisäksi joukkueella oli oheismatkalla olleet ensiapulaukut sekä joukkueen lääkärin isot ensiapulaukut. Kehittämisehdotukseksi eräs haastatelluista mainitsi, että jokainen leirilippukunta veisi seuraavalle leirille Pohjois-Amerikkaan ensiapulaukut ja muut joukkueen vaatimat varusteet käsimatkatavaroissa, joukkueen ostamissa matkalaukuissa. Kondomien jäämiseen tulliin joukkue käänsi edukseen, koska sillä sai paljon valtakunnallista medianäkyvyyttä partiolle ja Jamboree-matkalle.

Yllättävää, oli miten paljon kuumat olosuhteet voivat henkisesti uuvuttaa henkilöitä. Eräs haastateltu suosittelee seuraavaa leirimatkaa suunniteltaessa huomioidaan paremmin psykologisen tuen tarjoamisen joukkueen puolesta.

6.5 Leiritoimisto (NHQ)

Suomi-näyttely oli jaettu kahteen osaan, itse näyttelyosaan ja aktiiviseen osaan. Haastattelujen perusteella aktiivinen osa oli onnistunut ja siellä kävi paljon ulkomaalaisia partiolaisia tutustumassa esimerkiksi mölkkyyn. Mölkkyä pidettiin hauskana ja yksinkertaisena tapana herättää kiinnostusta ulkomaalaisissa partiolaisissa. Näyttelypuoli ei onnistunut odotusten mukaan, lähinnä siksi, että ei ollut osattu ennakoida ilmaston vaikutusta. Tämän vuoksi esimerkiksi videotykki, jolla oli tarkoitus näyttää talvista Suomea, ei toiminut ollenkaan eikä muutama muukaan alkuperäinen suunnitelma toiminutkaan käytännössä. Lisäksi näyttelyteltassa oli niin kuuma, ettei siellä mielellään viettänyt paljon aikaa. Muutama vastaaja arveli, että Suomi-näyttelyn aktiivinen osa oli siksi niin suosittu, että se oli yksi

Pohjoismaiden yhteisen merkin Nordic Badgen saamiseksi vaadittavista suoritus-
pisteistä.

Suomi-näyttelyssä käyneiden ulkomaalaisten määrään oltiin tyytyväisiä. Vastaajat sanoivat, että aina, kun NHQ:lla kävi, näkyi siellä ulkomaalaisia partiolaisia katselemassa tai etsimässä partiotuttujaan. Nämä seikat tukevat joukkueen tavoitetta “Suomen joukkue vie suomalaista kulttuuria ja partiotapoja maailmalle”.

Kehittämisehdotuksena mainittiin, että olisi hyvä, jos olisi jotain materiaalia suomalaisesta partiotoiminnasta kiinnostuneille. Näyttelyssä oli henkilöitä kertomassa englanniksi suomalaisesta partiotoiminnasta, mutta koska esimerkiksi partiokäluokat ovat erilaista eri maissa, olisi ollut hyvä, jos kiinnostuneet olisivat saaneet jonkinlaista materiaalia, jossa olisi ollut esimerkiksi terminologiaa. Toinen huomio oli, että olisi hyvä, jos näyttelyllä olisi jokin selkeä näkökulma, jolloin siitä voisi tehdä vielä näyttävämmän. Lisäksi kehoitettiin, mikäli mahdollista, käyttämään enemmän henkilöitä erityisesti näyttelyn aktiivisen puolen esittelyssä, sillä vaikka toimintapisteissä oli selkeät ohjeet usealla kielellä, vaativat ne jonkun selittämään ja näyttämään mallia. Näiksi henkilöiksi ehdotettiin esimerkiksi IST:n jäseniä, joilla ei ole niin aikaa vievä oma pesti.

Joukkue järjesti yhdessä muiden Pohjoismaiden kanssa yhteisen vastaanoton, johon kutsuttiin muiden maiden joukkueidenjohtajia ja leiriorganisaation jäseniä. Yhteistyö sujui hyvin, ja tärkeä syy siihen oli se, että vastaanotosta vastanneet olivat pitäneet yhden kokouksen kasvokkain, jolloin saatiin selkeästi sovittua kuka tekee mitään. Tätä pidettiin tärkeänä, ja jos seuraavilla leireillä Pohjoismaat aikovat toteuttaa yhteisen vastaanoton, suositellaan pitämään kokous kasvotusten. Jamboreilla on todella monta vastaanottoa, joten Pohjoismaiden yhteinen vastaanotto on hyvä asia, sillä silloin paikalle luultavasti saapuu enemmän tärkeitä partiohenkilöitä. Yhteistyöperinteen jatkamista suositeltiin.

6.6 Osallistujat

Leirilippukunnanjohtajien rekrytointi ja ryhmäytyminen ei mennyt ihan niin hyvin, kuin oli ajateltu. Heitä oli rekrytoitu arvioidun 400 lähtijän mukaan, mutta

kun lähtijämäärä yli kaksinkertaistui, piti johtajia saada äkkiä lisää. Ehdotuksena annettiin, että muiden kuin leiriläisten ilmoittautuminen olisi auki pidempään. Tällöin leirilippukuntien määrä olisi varmistunut ennen muiden ilmoittautumisen päättymistä, jolloin olisi helpompaa yrittää vielä rekrytoida lisää leirilippukunnanjohtajia, mikäli olisi tarvetta. Kun leirilippukuntien vastuujohtajat oli rekrytoitu, annettiin heille mahdollisuus itse koota heille mieluisa johtajisto niistä, jotka olivat ilmoittaneet kiinnostuksensa leirilippukunnanjohtajan pestiin. Osa tekikin näin, mutta suurin osa halusi, että heille kootaan johtajisto heidän puolestaan. Itse johtajistonsa koonneet ryhmäytyivät ja toimivat paremmin, kuin keinotekoisesti kootut johtajistot. Muutama haastatelluista ehdotti, että olisi hyvä, jos leirilippukunnanjohtajiksi voisi ilmoittautua myös valmiina porukoina tai pareittain, jolloin johtajistossa olisi valmiina jo tuttuja. Ryhmäytymisen kannalta olisi tärkeää myös budjetoida vähintään kaksi tapaamista leirilippukunnanjohtajien kesken ennen leiriä.

Suurin osa haastatelluista ei itse kokenut olevansa sen tyyppinen henkilö, joka viihtyisi leirilippukunnanjohtajana. He kuvailivat pestiä todella vastuulliseksi ja sellaiseksi, että siitä ei saa juuri ollenkaan vapaa-aikaa. Muutama sanoi, että se on “kutsumusammatti”, johon joko ehdottomasti haluaa tai sitten ei missään nimessä. Moni sanoi osallistujille lähetetyssä palautekyselyssä, ettei haluaisi itse seuraavalle Jamboreelle leirilippukunnanjohtajaksi (Suomen jamboreejoukkueen palautekysely 2015). Haastateltavat uskoivat sen johtuvan siitä, että muille välittyi pestin raskaus. Eräs vastaaja mainitsi, että pestin raskaus johtui luultavasti siitä, että keinotekoisesti muodostetut johtajistot eivät välttämättä toimineet niin hyvin yhteen, ja toisaalta siksi, että Japanin leiriorganisaatio ei ollut järjestänyt leirilippukunnanjohtajille tarvittavaa tukea tai hengähdysmahdollisuutta pestistä. Lisäksi esille nousivat rankat fyysiset olosuhteet, jotka väsyttivät entisestään.

Leirilippukunnilla oli tukenaan kaksi välittäjää. Välittäjien tehtävänä oli tukea leirilippukunnanjohtajia ja leirilippukuntaa ennen leiriä ja sen aikana päivittäisissä asioissa. Osalta leirilippukunnanjohtajilta oli tullut palautetta, että he eivät täysin ymmärtäneet välittäjien roolia tai edes tienneet heidän olemassaolostaan. Eräs vastaaja uskoi sen johtuvan siitä, että Japanin leiriorganisaatiolta sai todella myö-

hään tietoja, joten joukkue sai vasta myöhään tietää, kuinka monta välittäjää he voivat pestata. Näin ollen välittäjät eivät päässeet heti alusta asti mukaan lippukuntien arkeen. Suositeltiin, että välittäjät pestattaisiin mahdollisimman aikaisin, jotta lippukunnat saisivat hyvän tuen heti alusta alkaen. Kahta välittäjää 18 lippukunnalle pidettiin sopivana määränä.

Ennakkotapaamiset saivat pääasiassa positiivista palautetta. Esille nousi kuitenkin esimerkiksi se, että joillakin henkilöillä matka ennakkotapaamisiin oli pitkä ja kallias. Todettiin kuitenkin, että tuskin voi seuraavalla leirillä, kuten ei nytkään, sisällyttää ennakkotapaamisten matkakuluja osallistumismaksuun, koska siitä tulisi niin valtavan kallis.

Jamboree-matkalla oli tarkoitus toteuttaa Home Hospitality, joka olisi tarkoittanut sitä, että leiriläiset olisivat asuneet muutaman päivän japanilaisissa perheissä. Tämä jäi kuitenkin toteuttamatta, minkä seurauksena leirilippukunnanjohtajat joutuivat oheismatkalla toimimaan enemmän johtajaroolissa, kuin oli alun perin tarkoitus. Tätä ei rekrytointivaiheessa ollut osattu heille kertoa, joten seuraavia Jamboree-projektin tekijöitä neuvottiin kertomaan jo rekrytointivaiheessa, jos mahdollista, että he haluavat leirilippukuntien toimivan johtajina jo oheismatkalla. Tällöin se ei tule yllätyksenä, ja leirilippukunnanjohtajat tietävät, minkälaiseen pestiin he ovat lupautuneet.

6.7 Muuta

Haastatellut kokivat, että pääasiassa ja tärkeissä asioissa pysyttiin aikataulussa. He pitivät aikataulua varsin tiukkana, mikä oli toisaalta hyvä asia näin isossa projektissa. Jälleen nousi esille se, että Japanista sai ajoittain todella myöhään informaatiota, jonka seurauksena Suomen joukkueen aikataulut venyivät ja saattoi tulla kiire. Eräs vastaaja sanoi, että kannattaa laittaa pelivaraa aikatauluun, koska itsestään riippumattomista syistä aikataulut voivat pettää. Vaatteiden tilaus meni liian myöhään, joten se suositeltiin hoitamaan selkeästi aikaisemmin pois alta. CMT:n eli laajennetun johtoryhmän tapaamiset kehoitettiin myös aikataulutamaan järkevämmiin, sillä nyt niiden välissä oli liian pitkät tauot. Yksi vastaajista sanoi, että

paljon jäi asioita viime tynkään, ja että kannattaisi hoitaa niitä asioita, joita voi, pois alta hyvissä ajoin.

Toteutuneet yritysysteistyöt koettiin onnistuneiksi. Monet vastaajat kuitenkin mainitsivat, että paljon enemmän olisi voinut olla yhteistyökumppaneita ja parempia sopimuksia. Kehittämisehdotuksena annettiin, että tarkemmin määriteltäisiin, että kuka hoitaa ne ja miten ne hoidetaan. Koettiin, että yritysysteistyökumppaneiden hankkiminen tulisi olla organisoidumpaa ja että ne saatettaisiin kunnolla loppuun.

Kaikki vastanneet olivat tyytyväisiä pesteihinsä. Vain yksi vastanneista sanoi, että ei välttämättä olisi ottanut pestiä vastaan, jos olisi tiennyt etukäteen, minkälainen se tulee olemaan. Tämän hän sanoi johtuvan vain siitä, että hän luultavasti olisi pelästynyt työn määrää. Hän kuitenkin sanoi, että nyt jälkikäteen, kun hän tietää kuinka mielenkiintoinen pesti on kyseessä, voisi hän ottaa pestin vastaan. Suurin osa vastaajista sanoi, että ei lähtisi enää uudestaan samaan pestiin, koska he haluaisivat seuraavaksi kokea jotain uutta ja erilaista.

7 POHDINTA

Tutkimuksen tavoitteena oli selvittää Suomen joukkueen Jamboree-matkan järjestämisen onnistumiset ja kehittämiskohdat joukkueen laajennetun johtoryhmän näkökulmasta.

Haastattelin opinnäytetyötäni varten seitsemää henkilöä Suomen joukkueen laajennetusta johtoryhmästä eli CMT:stä. Kaikki haastattelemani henkilöt osallistuivat mielellään haastatteluun. Haastattelut toteutettiin puhelinhaastatteluina ja ne nauhoitettiin.

Mielestäni kysymysten asettelu oli varsin onnistunut, ja pystyin aina tekemään tarkentavia kysymyksiä, jos koin tarpeelliseksi. Suomi-ohjelmasta kysyessäni nousi haasteeksi se, että moni ei ollut ollut minkäänlaisessa tekemisissä asian kanssa tai nähnyt esitystä, joten heillä ei ollut mitään sanottavaa asiaan.

Projektilla oli viisi yhteistä tavoitetta. Ensimmäinen oli ”Suomen joukkueen koko on kaukojamboreeksi suuri, ja mahdollisimman monelle tarjotaan mahdollisuus tutustua Japanin kulttuuriin” (Suomen joukkue 2014, 4). Tämä tavoite täyttyi yli odotusten, kun joukkueen koko olikin yli kaksinkertainen arvioituun lähtijämäärään.

Toinen yhteinen tavoite oli ”Suomen joukkue näkyy, kuuluu ja on yhtenäinen” (Suomen joukkue 2014, 4). Tämän voidaan myös katsoa onnistuneen. Suomen yhteisen asun käyttöaste oli hyvä ja joukkue sai ihan hyvin medianäkyvyyttä osakseen. Myös joukkueen sosiaalisen median kanavia seurattiin ahkerasti.

Kolmas yhteinen tavoite oli ”Suomen joukkue vie suomalaista kulttuuria ja partiotapoja maailmalle” (Suomen joukkue 2014, 5). Tämä onnistui melko hyvin. Leirille vietyyn suomalaiseen saunaan oltiin tyytyväisiä, ja siellä kävi paljon ulkomaalaisia. Myös Suomi-näyttelyn aktiivinen puoli onnistui ja oli suosittu. Sen sijaan Suomi-näyttelyn näyttelypuolta ei voitu toteuttaa suunnitellusti ja se jäi hiukan vaatimattomaksi.

Neljäs tavoite oli ”Leirimatka toteutetaan kustannustehokkaasti ja se pysyy budjetissa” (Suomen joukkue 2014, 5). Tämä tavoite toteutui hyvin. Sen lisäksi, että joukkue pysyi budjetissaan, pystyi se vielä toteuttamaan sellaisia ylimääräisiä asioita, jotka oli ajateltu toteutettavaksi, mikäli budjetti antaa myöten.

Viides yhteinen tavoite oli ”Leirimatka on osallistujille kasvatustavoitteiden mukainen positiivinen partiokokemus” (Suomen joukkue 2014, 5). Haastatteluista saatujen tulosten perusteella, sekä joukkueen jäsenille lähetetyn palautekyselyn tulosten perusteella (Suomen jamboreejoukkueen palautekysely 2015), leirikokemusta pidettiin hyvänä ja onnistuneena. Kasvatustavoitteiden mukaisesti osallistujat ovat päässeet harjoittelemaan muun muassa johtamistaitoja ja sosiaalisia taitoja vieraassa maassa ja kulttuurissa.

Viestinnän tavoitteena oli innostaa mahdollisimman moni osallistumaan Japanin Jamboreelle. Tämän voidaan katsoa onnistuneen erinomaisesti, sillä tavoiteltu lähtijämäärä yli kaksinkertaistui. Markkinoinnissa on selkeästi tavoitettu oikea kohderyhmä ja osattu käyttää oikeita markkinointikanavia. Kuten haastatteluissa kävi ilmi, vaikutti tähän kuitenkin luultavasti osaltaan myös kohteen eksoottisuus. Kannattaakin ottaa huomioon seuraavien Jamboree-matkojen osallistujamääriä arvioitaessa, että jos kohde on eksoottinen tai muuten tiedetään olevan mielenkiintoinen, ovat osallistujamäärät luultavasti suuria. Esimerkiksi seuraava Jamboree järjestetään USA:ssa, joka on varmasti kiinnostava kohde nuorten mielestä.

Viestinnän toisena tavoitteena oli viestiä oikea-aikaisesti ja luotettavasti oikealle kohderyhmälle. Tässä tavoitteessa onnistuttiin melko hyvin. Luotettavuudessa jäi parantamisen varaa, sillä verkkosivujen päivittäminen ei ollut aina toivottavalla tasolla, jolloin sinne saattoi jäädä vanhentunutta tietoa. Tähän ratkaisuna on ainoastaan ahkerampi päivittäminen, mutta kuten haastatteluissa tuli esille, on kyseessä vapaaehtoistyö normaalin työn ohella, joten aikaa on rajatusti. Lisäksi joukkueen CMT:n koko riippuu Jamboreelle lähtevän joukkueen koosta, joten CMT:iin ei voi pestata rajattomasti henkilöitä.

Viestinnän tavoitteena oli myös saada medianäkyvyyttä partiolaisille ja luoda partiosta positiivinen mielikuva sekä toteuttaa viestintä pääasiassa sähköisesti. Me-

dianäkyvyyteen oltiin tyytyväisiä, mutta enempikään ei olisi haitaksi, etenkin ennen leirimatkaa. Tähän ehdotettiin “mediapajaa” ennakkotapaamisissa, jonka avulla saavutettaisiin paremmin paikallismediat. Näin myös pienet paikallisjulkaisut voitaisiin saada kirjoittamaan partiosta ja Jamboree-leiristä. Tämä osaltaan voisi saada ihmiset kiinnostumaan partiotoiminnasta ja liittymään mukaan. Joukkue sai paljon huomiota mediassa, kun kävi ilmi, että joukkueen kondomit jäivät Japanin tulliin. Tämän avulla onnistuttiin rikkomaan stereotyyppisiä käsityksiä partiolaisista. Sähköinen viestintä toimi hyvin ja lähes kaikki viestintä toteutettiin sähköisesti, verkkosivujen ja sosiaalisen median kanavien kautta. Viestintä tuki hyvin joukkueen yhteistä tavoitetta “Suomen joukkue näkyy, kuuluu ja on yhtenäinen”.

Suomen joukkueen järjestämän Jamboree-matkan voidaan katsoa olevan sekoitus ketjutettua tapahtumaa ja kattotapahtuman hyödyntämistä. Oheismatka oli ketjutettu tapahtuma, jossa oli ostettu ohjelmalvelujen tuottajilta palveluja, jotka oli linkitetty tapahtumakokonaisuudeksi. Itse Jamboree-leiri on kattotapahtuma, johon organisaatio, eli Suomen joukkue, vei osallistujat (Vallo & Häyrinen 2014, 64–66). Ohjelma ja matka -osa-alueen tavoitteena oli järjestää kohtuuhintainen leiri- ja oheismatka. Yhtenä joukkueen tavoitteista oli, että oheismatka olisi niin houkutteleva, että mahdollisimman moni osallistuisi siihen. Näiden voidaan katsoa onnistuneen, sillä suurin osa osallistuneista oli mukana oheismatkalla ja vaikka matka oli kallis, pidettiin sitä hinta-laatusuhteeltaan hyvänä. Tämä kertoo siitä, että leirimatkasta ollaan valmiita maksamaan paljonkin rahaa, jos se on hyvin järjestetty.

Toisena ohjelman ja matkan tavoitteena oli, että Suomi-ohjelma ja Suomi-illat olisivat mielekkäitä niin osallistujille kuin tekijöille. Suomi-illoista en kysynyt haastattelussa ja Suomi-ohjelmasta sain muutamalta haastatellulta vastauksen. Joukkueen palautekyselyn mukaan osa Suomi-ohjelman tekijöistä koki ohjeistuksen hankalaksi ymmärtää, joten sitä tulisi jatkossa miettiä entistä tarkemmin, jotta kukaan ei kokisi Suomi-ohjelman tekemistä tai esittämistä vaikeana tai epämiellyttävänä asiana (Suomen jamboreejoukkueen palautekysely 2015). Silloin se toisi myös parhaiten esille Suomea ulkomaalaisille.

Talouden ja joukkueen yhteisenä tavoitteena oli, että joukkueen budjetti ei ylity, ja että talouden seuranta on ajantasaista. Joukkue oli onnistunut laatimaan realistisen budjetin, jossa pysyttiin tiukan talouskurin ansiosta. Kuten tapahtuman järjestämisestä kirjoitin, on edullisinta järjestää tapahtuma vapaaehtoisvoimin ja organisaation omin voimin (Iiskola-Kesonen 2004, 76–77; Vallo & Häyrynen 2014, 150). Itse tekeminen ja vastuun jakaminen on myös partioliikkeen johtava ajatus.

Huollon tavoitteena oli, että joukkueen materiaali on laadukasta, saapuu Japaniin ajoissa ja takaisin Suomeen myyntikelpoisena. Joukkueella jäi materiaalia Japanin tulliin, minkä takia materiaalin saapuminen leirialueelle meni todella tiukalle, mutta ehti kuitenkin ajoissa. Kuten haastatteluiden tuloksissa mainittiin, kannattaa seuraavalle Jamboreelle pakata leirilippukuntien ensiapuvälineet, jotka voivat aiheuttaa tullissa epäselvyyksiä, käsimatkatavaroihin. Näin ehkäistään sitä, että joukkueen materiaalit jäävät tulliin. Jos materiaali ei ehdi ajoissa leirialueelle, hankaloittaa se huomattavasti joukkueen leirielämää, jos esimerkiksi joukkueen teltat eivät saavu ajoissa paikan päälle. Materiaali saatiin myyntikelpoisena takaisin Suomeen ja kaikki, mitä oli suunniteltu myydä, saatiin myytyä. Huollon hankkimat materiaalit olivat laadukkaita ja olosuhteisiin sopivia ja joukkueen yhteisen asun käyttöaste oli hyvä. Hyvä asujen käyttöaste tuki joukkueen tavoitetta, että Suomen joukkue on yhtenäinen, ja että yhteiseen asuun pukeuduttaisiin mielellään. Tavoitteina oli myös, että lääkinnän taso on riittävä ja saunakokemus positiivinen. Siitä huolimatta, että ensiapulaukut jäivät tulliin, oli joukkueella riittävästi lääkintämateriaalia, koska Japanissa käytiin ostamassa lisää tarvikkeita. Kuten tuloksissa mainittiin, tulisi sen sijaan psykologisen tuen tarjoaminen huomioida paremmin seuraavalla Jamboreella. Saunaa pidettiin onnistuneena ja suosittuna. Näin ollen voidaan sanoa, että huolto pääsi kaikkiin tavoitteisiinsa. Lisäksi saunan onnistuminen toteutti myös joukkueen yhteisen tavoitteen “Suomen joukkue vie suomalaista kulttuuria ja partiotapoja maailmalle”.

NHQ:n eli National Headquartersin tavoitteena oli luoda vetovoimainen Suomenäyttely. Tämän voidaan katsoa onnistuneen osittain. Itse näyttelypuoli ei onnistunut suunnitellusti, mutta aktiivinen osa näyttelystä onnistui hyvin. Ulkomaalaisille partiolaisille saatiin kuitenkin esiteltäviä suomalaista partio toimintaa, mikä oli

yksi tavoitteista. Jotta Suomi-näyttelystä saisi näyttävän ja toimivan kokonaisuuden, tulisi seuraavalla leirillä ottaa enemmän huomioon sään vaikutus erilaisissa toiminnoissa, ja miettiä vaihtoehtoisia ratkaisuja, jos jokin ei toimikaan. Näin minimoidaan ikävät yllätykset. Tuloksissa kävi myös ilmi, että olisi hyvä, jos näyttelyn aktiivisessa osassa olisi enemmän henkilökuntaa, mikäli sellainen aiotaan toteuttaa seuraavalla leirillä. Onnistunut yhteisvastaanotto muiden Pohjoismaiden kanssa tuki myös joukkueen tavoitetta “Suomen joukkue vie suomalaista kulttuuria ja partiotapoja maailmalle.”

Osallistujat-osa-alueen tavoitteena oli, että leirikokemus on kaikille onnistunut ja että joukkueen yhteishenki on hyvä. Haastattelujen perusteella sekä leirille osallistuneille lähetetyn palautekyselyn perusteella suurin osa koki leirin onnistuneeksi ja mukavaksi kokemukseksi (Suomen jamboreejoukkueen palautekysely 2015). Tämä täyttää myös projektin viidennen yhteisen tavoitteen, joka oli tarjota mukava partiokokemus osallistujille. Yhteishenki oli joukkueen kesken hyvä, lukuun ottamatta muutamia leirilippukunnanjohtajia, jotka eivät tulleet toimeen niin hyvin. Kuten haastatteluissa todettiin, leirilippukunnan johtajiston toimivuuden kannalta olisi hyvä, jos voisi ilmoittautua jo valmiina johtajistoina. Näin johtajat tunsisivat jo entuudestaan toisensa. Lisäksi ilmoittautuminen voisi olla pidempään auki muille kuin leiriläisille, jotta joukkueen johtajistomäärän tarve olisi selvä ennen kuin ilmoittautuminen johtajaikäisille päättyy.

Haastatteluissa nousi selkeästi esille ilmaston vaikutus leirikokemukseen. Japanin todella kuuma sää vaikutti odotettua enemmän kaikenlaisiin toimintoihin. Kuumman sään takia esimerkiksi Suomi-näyttelyyn tarkoitettu videotykki ei toiminut ollenkaan, mikä vaikutti oleellisesti näyttelyn ilmeeseen. Myös eräs toimintapiste näyttelyssä, mikä sisälsi talvisiin vaatteisiin pukeutumista, ei toiminut käytännössä paikan päällä. Lisäksi sää aiheutti niin henkistä kuin fyysistä uupumista, mikä tulisi ottaa huomioon esimerkiksi työvuorojen suunnittelussa. Toki työntekijöitä on vain rajattu määrä, mutta jos olosuhteiden rankkuus on etukäteen arvioitu oikein, voi pestejä etukäteen jo miettiä sen mukaan.

Toinen asia, mikä haastatteluissa kävi ilmi, oli, että kaksi asiaa tulisi organisoida paremmin. Toinen oli yritysysteistyökumppaneiden löytäminen ja sopimusten tekeminen, joka jäi ajoittain puolitiehen, eikä ollut tarkasti mietitty, kuka niitä hoitaa. Toinen seikka oli ruotsinkielinen viestintä. Etukäteen voisi päättää, mikä on ruotsinkielisen viestinnän taso, eli käännetäänkö kaikki vai esimerkiksi vain tärkeimmät informaatiot, ja sen mukaan hankittaisiin käännosapua.

Kaiken kaikkiaan projektin tavoitteiden voidaan sanoa pääasiassa täyttyneen. Koko projektin yhteiset viisi tavoitetta täyttyivät. Jokainen osa-alue täytti ainakin osan tavoitteistaan, ja ongelmat on löydetty ja niihin on kehittämissuhteet.

7.1 Tutkimuksen luotettavuus

Tutkimuksen validiteetti eli pätevyys tarkoittaa sitä, kuinka hyvin tutkimus on mitannut sitä, mitä sen oli tarkoitus mitata. Reliabiliteetti eli luotettavuus tarkoittaa tutkimuksen ei-sattumanvaraisuutta, eli että sen voi toistaa samanlaisena ja saada samat tulokset. (Anttila 1998)

Tätä tutkimusta voidaan mielestäni pitää reliabelina. Mikäli tutkimus toteutettaisiin uudestaan, saisin todennäköisesti samanlaisia vastauksia. Haastatteluissa vastaukset olivat hyvin samankaltaisia, joten uskon, että vaikka olisin valinnut laajennetusta johtoryhmästä muita tai useampia henkilöitä haastateltavaksi, olisivat tulokset olleet samoja. Haastattelun ajankohta oli hyvä, pari kuukautta leirin jälkeen, kun tapahtumat ovat vielä hyvin muistissa. Jos kyselyn toteuttaisi pitkän ajan päästä, voisi vastaukset hiukan poiketa nyt saaduista, koska asioita unohtuu ja ajalla on niin sanotusti tapana kullata muistot, jolloin mahdollisia kehittämiskohteita ei muista. Osa haastattelukysymyksistä perustui saatuihin tuloksiin palautekyselystä, jonka Suomen joukkue lähetti kaikille jäsenilleen. Kyselyyn vastasi 300 henkilöä 900:sta, joten koen otoksen olevan riittävän suuri edustamaan leirille osallistuneiden mielipiteitä (Suomen jamboreejoukkueen palautekysely 2015).

Pidän tutkimusta myös validina. Tarkoituksena oli tutkia Suomen joukkueen onnistumiset ja kehittämiskohteet Jamboree-matkan järjestämisessä, ja sain näihin myös vastaukset.

7.2 Tutkimuksen onnistuminen

Teoriaosassa kirjoitin tapahtuman järjestämisestä, partioliikkeestä sekä Jamboree-leiristä. Lähteiden löytäminen oli melko helppoa ja teoriaosa tukee mielestäni työn empiiristä osaa.

Tutkimus onnistui mielestäni hyvin. Tutkimuksen avulla sain selville joukkueen kehittämisen kohteet ja onnistumiset, ja sain muutamia kehittämissuhteita. Laadullinen tutkimusmenetelmä sopi hyvin tutkimaan leirimatkan onnistumiset ja kehittämiskohteet, sillä pystyin keskustelemaan ja tekemään tarkentavia kysymyksiä laajennetun johtoryhmän kokemuksista leirimatkan järjestämisestä, ja sain siten selkeän käsityksen koko projektin onnistumisesta. Määrällinen tutkimusmenetelmä ei mielestäni olisi sopinut tähän tutkimukseen, sillä vastaajia olisi ollut vähän ja vastaukset olisivat luultavasti jääneet pintapuolisiksi. Suomen joukkueen määrällisin menetelmin saadut tulokset jäsenilleen lähettämästä palautekyselystä toimivat kuitenkin hyvin perustana, kun laadin haastattelurungon joukkueen laajennetun johtoryhmän jäsenille.

Osa haastattelukysymyksistä olisi pitänyt miettiä tarkemmin. En ollut osannut ottaa huomioon esimerkiksi Suomi-ohjelmaan liittyvässä kysymyksessä, että kaikki eivät välttämättä ole olleet missään tekemisissä asian kanssa. Sain siksi siihen liittyen vain muutaman vastauksen. Uskon kuitenkin, että vaikka olisin saanut enemmän vastauksia siihen liittyen, olisivat ne olleet samankaltaisia, sillä kaikki haastateltavat olivat pääasiassa hyvin samaa mieltä projektin osa-alueiden onnistumisista.

7.3 Jatkotutkimusehdotukset

Jokainen Jamboree-leirimatka on erilainen ja niillä on eri tekijät. Jos seuraava Jamboree-matka toteutetaan samantapaisesti kuin Japanin Jamboree 2015, ottaen huomioon kehittämiskohteet, olisi mielenkiintoista tutkia, miten ne vaikuttivat projektin onnistumiseen, vai tarvitaanko toisenlaisia ratkaisuja.

Toinen mahdollinen jatkotutkimus olisi selvittää, mitä osallistujamaat toivoisivat järjestäjämäältä, ja mitä kehitettävää olisi. Tämä olisi mielenkiintoinen ja varmasti

tarpeellinen tutkimus, mutta vaikea toteuttaa. Tutkimuksen aikana pitäisi olla yhteyksissä eri maiden partio-organisaatioihin, mikä olisi luultavasti hidasta ja hankalaa.

8 YHTEENVETO

Tämä opinnäytetyöprosessi on ollut hyvin mielenkiintoinen ja opettavainen. Työn tarkoituksena oli selvittää Japanin Jamboree 2015 -partioleirille osallistuneen Suomen joukkueen asettamien tavoitteiden toteutuminen, leirimatkan onnistuminen ja kehittämisen kohteet seuraavaa Jamboree-matkaa silmällä pitäen ja joukkueen laajennetun johtoryhmän näkökulmasta, ja tässä myös onnistuin. Valittuani aiheen ja löydettyäni sopivan näkökulman aiheeseen, perehdyin aiheeseen liittyvään kirjallisuuteen. Kirjoitin teoriaosuuden tapahtuman järjestämisestä, partioliikkeestä ja Jamboree-leiristä ja Suomen joukkueesta. Suomen joukkueesta kirjoittaessani käytin lähteenä joukkueen projektisuunnitelmaa. Projektisuunnitelman pohjalta tein haastattelurungon, jossa kysyttiin projektin onnistumisista ja kehittämisen kohteista. Haastattelurungon laatimisessa käytin myös palautekyselyn tuloksia, jotka sain nähtäväksi joukkueelta. Palautekysely lähetettiin kaikille Suomen joukkueen jäsenille leirin jälkeen.

Haastattelin seitsemää Suomen joukkueen laajennetun johtoryhmän jäsentä. Haastatteluiden avulla selvitettiin joukkueen laajennetun johtoryhmän, eli leirimatkan tekijöiden, mielipiteet projektin onnistumisesta ja kehittämiskohteista ja vertasin näitä projektisuunnitelmassa asetettuihin tavoitteisiin. Haastattelu oli jaettu osallisuutta projektin osa-alueiden mukaan. Nämä olivat huolto, osallistujat, ohjelma ja matka, NHQ (National Headquarters, leiritoimisto), talous ja viestintä. Lisäksi kysyin muita, yleisiä kysymyksiä projektiin liittyen. Haastattelut toteutettiin puhelimitse ja Skypen välityksellä ja ne nauhoitettiin.

Haastatteluiden tulosten perusteella voi sanoa, että suurin osa projektin tavoitteista täyttyi, esimerkiksi lähtijämäärä oli suuri, partio sai medianäkyvyyttä, oheismatka oli onnistunut, joukkue pysyi budjetissaan, joukkueen varustus oli laadukasta ja leirikokemusta pidettiin hyvänä. Kuten kaikissa projekteissa, jäi myös tässä kehitettävää. Seuraavalla kerralla pitää muun muassa ottaa huomioon paremmin ilmastoon vaikutus. Kuumat olosuhteet vaikuttavat niin henkiseen kuin fyysiseen jaksamiseen, sekä erilaisten laitteiden toimintakykyyn. Jos näitä ei huomioida tarpeeksi, voivat ne aiheuttaa ikäviä yllätyksiä Jamboree-matkan aikana. Myös suunnitel-

tujen asioiden loppuun saattaminen ja parempi organisoiminen vaativat vielä parannettavaa ainakin yritysysteistyösopimusten osalta.

Kaiken kaikkiaan haastatellut pitivät projektia onnistuneena ja mielenkiintoisena kokemuksena. Suomen joukkueelle lähetetyn palautekyselyn mukaan myös muut joukkueen jäsenet, kuten leiriläiset ja IST:n jäsenet, pitivät leiriä onnistuneena (Suomen jamboreejoukkueen palautekysely 2015). Näin ollen joukkue pääsi tärkeimpiin tavoitteisiinsa, eli onnistui tarjoamaan mukavan leirikokemuksen isolle joukolle partiolaisia.

LÄHTEET

- Alasuutari, P. 2014. Laadullinen tutkimus 2.0. 5. painos. Tampere. Vastapaino.
- Anttila, P. 1998. Tutkimuksen taito ja tiedonhankinta. Viitattu 31.12.2015. <https://metodix.wordpress.com/2014/05/17/anttila-pirkko-tutkimisen-taito-ja-tiedon-hankinta/#top>
- Bowdin, G., Allen, J., O'Toole, W., Harris, R. & McDonnell, I. 2011. Events Management. 3. painos. Oxford. Elsevier Butterworth-Heinemann.
- Eskola, J. & Suoranta, J. 2005. Johdatus laadulliseen tutkimukseen. 7. painos. Tampere. Vastapaino.
- Getz, D. 1997. Event Management & Event Tourism. 1. painos. New York. Cognizant Communication Corporation.
- Hirsjärvi, S. & Hurme, H. 2000. Tutkimushaastattelu - Teemahaastattelun teoria ja käytäntö. Helsinki. Yliopistopaino.
- Iiskola-Kesonen, H. 2004. Mitä, miksi, kuinka? Käsikirja tapahtumajärjestäjille. Suomen Liikunta ja Urheilu ry.
- Jamboree. 2015a. Mikä on Jamboree? Viitattu 24.9.2015. <http://jamboree.fi/jamboree-2015/mika-on-jamboree/>
- Jamboree. 2015b. Minne Matka? Viitattu 24.9.2015. <http://jamboree.fi/jamboree-2015/minne-matka/>
- Jamboree. 2015c. Oheismatka. Viitattu 24.9.2015. <http://jamboree.fi/oheismatka/>
- Kaarenvoja, V. 2015. Aina vaan valmiina. Suomen Kuvalehti. 32/2015.
- Laadullinen tutkimus. 2015. Koppa. Jyväskylän yliopisto. Viitattu 12.2.2015. <https://koppa.jyu.fi/avoimet/hum/menetelmapolkuja/menetelmapolku/tutkimusstrategiat/laadullinen-tutkimus>
- Metsämuuronen, J. 2006. Laadullisen tutkimuksen käsikirja. 1. painos. Jyväskylä. International Methelp Ky.
- Määrällinen tutkimus. 2015. Koppa. Jyväskylän yliopisto. Viitattu 11.2.2015. <https://koppa.jyu.fi/avoimet/hum/menetelmapolkuja/menetelmapolku/tutkimusstrategiat/maarallinen-mus>
- Niilo-Rämä, A. 2013. Partiojohtajan käsikirja. 2. painos. Oy Partio Scout Ab.
- Paavilainen, M. Aina valmiina - Partioliike Suomessa 1910-2010. Suomalaisen Kirjallisuuden Seura.

- Pasanen, K. & Hakola, E-M. 2009. Suomalaisten kulttuuritapahtumien matkailullinen merkittävyys ja kansainvälinen potentiaali. MEK A:166. Helsinki. Viitattu 30.7.2015. http://www.visitfinland.fi/wp-content/uploads/2013/04/A166-Kulttuuritapahtumien-matkailullinen-merk_2009.pdf?dl
- Sabel, T. 2015a. Tutkimusmetodit – Laadullinen vs. määrällinen. Luento. Vaasan ammattikorkeakoulu.
- Sabel, T. 2015b. Laadulliset (kvalitatiiviset) menetelmät. Luento. Vaasan ammattikorkeakoulu.
- Sabel, T. 2015c. Määrälliset (kvantitatiiviset) menetelmät. Luento. Vaasan ammattikorkeakoulu.
- Scout Association of Japan. 2014a. About the Jamboree. Viitattu 24.9.2015. http://www.23wsj.jp/index_e.html
- Scout Association of Japan. 2014b. Join Jamboree Delivery Team. Viitattu 24.9.2015. <http://www.23wsj.jp/join-jamboree-delivery-team.html>
- Shone, A. & Parry, B. 2010. Successful Event Management. A Practical Handbook. Viitattu 10.8.2015. http://www.cengagebrain.co.uk/content/shone20750_1408020750_02.01_chapter01.pdf
- Suomen jamboreejoukkueen palautekysely. 2015.
- Suomen joukkue. 2014. Projektisuunnitelma.
- Suomen Partiolaiset. 2015a. Suomen Partiolaiset. Viitattu 15.10.2015. <http://www.partio.fi/tietoa-meista/suomen-partiolaiset>
- Suomen Partiolaiset. 2015b. Partiopiirit. Viitattu 15.10.2015. <http://www.partio.fi/tietoa-meista/partiopiirit>
- Suomen Partiolaiset. 2015c. Lippukunnat. Viitattu 15.10.2015. <http://www.partio.fi/tietoa-meista/lippukunnat>
- Suomen Partiolaiset. 2015d. Maailmanjärjestöt. Viitattu 15.10.2015. <http://www.partio.fi/tietoa-meista/maailmanjarjestot>
- Tuomi, J. & Sarajärvi, A. 2009. Laadullinen tutkimus ja sisällönanalyysi. 5. painos. Jyväskylä. Tammi.
- Uusitalo, H. 1991. Tiede, tutkimus ja tutkielma – Johdatus tutkielman maailmaan. 1. - 3. painos. Juva. WSOY.
- Vallo, H. & Häyrinen, E. 2014. Tapahtuma on tilaisuus. Tapahtumamarkkinointi ja tapahtuman järjestäminen. 4. painos. Helsinki. Tietosanoma.

World Organization of the Scout Movement. 2013. History of the World Scout Jamboree. Viitattu 23.9.2015. <http://scout.org/node/6977>

World Organization of the Scout Movement. 2015a. World Events. Viitattu 24.9.2015. <http://scout.org/worldevents>

World Organization of the Scout Movement. 2015b. The Story of Scouting. Viitattu 15.10.2015. <http://scout.org/node/81>

Haastattelurunko

Viestintä

- Saavutettiinkö tavoite osallistujamäärän suhteen? Miten markkinoinnissa onnistuttiin sen suhteen?
- Täyttyikö verkkosivujen kävijämäärätavoite ja somen seuraajatavoite? Minkälaista vuorovaikutusta toivoitte sosiaalisen median kanavissanne? Miten kuvailisit esimerkiksi Suomen joukkueen Facebook-profiilia?
- Kuinka paljon suomalaiset näkyivät mediassa? Pitäisikö “tyrkyttää” itseään enemmän, jotta partio saisi enemmän medianäkyvyyttä? Miten tämä tulisi toteuttaa?
- Kuinka tyytyväisiä olette Join In -pakettiin? Mitä mieltä olet sen kannattavuudesta?
- Leirilippukunnanjohtajilta tuli palautetta, että tiedotus oli välillä sekavaa, kun tärkeää informaatiota tuli sekaisin Facebookiin ja sähköpostiin. Mitä mieltä olet tiedonkulusta? Millä lailla selkeyttäisit sitä?
- Miten viestintä onnistui ruotsiksi mielestäsi? Osalta tuli palautetta, että viestejä tuli myös vain suomeksi, jolloin oli vaikea ymmärtää viestin sisältöä.

Huolto

- Miten joukkueen materiaalin kuljetus Japaniin onnistui?
- Miten joukkueen materiaalin jälleenmyynti sujui?
- Miten lääkintämateriaalin hankinta ja oikean määrän laskeminen onnistui? Mitä olisit tehnyt toisin? Miten terveystieteiden arviointi onnistui, tapahtuiko jotain mihin ei ollut varauduttu?

- Kuinka autenttinen sauna oli? Minkälaista palautetta tuli ulkomaalaisilta kävijöiltä? Olitteko tyytyväisiä ulkomaalaisten kävijämäärään? Kannattaako saunaa viedä USA:n Jamboreelle?

Ohjelma ja matka

- Miten oheismatka onnistui? Osallistuiko siihen tavoiteltu määrä henkilöitä?
- Oliko oheismatka sopivan pituinen? Voisiko olla pidempi?
- Miten yhteistyö matkatoimiston kanssa sujui?
- Kuinka hyvin pysyttiin budjetissa matkalippujen suhteen? Miten matkat sujuivat? Mitä olisi voinut tehdä toisin?
- Monet pitivät Suomi-ohjelmaa vaikeana toteuttaa ja ohjeita epäselkeinä. Mitä tekisit toisin seuraavalla kerralla?
- Leirin jälkeen leiriläisillä oli pari ylimääräistä päivää ennen kotiinlähtöä vietettävänä leirialueella ilman ohjelmaa sekä pitkiä odotusaikoja lentokentillä. Tulisiko matkanteon suunnittelussa aina priorisoida nopeus ja sujuvuus? Tekisitkö jotain toisin?

NHQ

- Kuinka Suomi-näyttely onnistui? Kävikö näyttelyssä tavoitemäärä henkilöitä?
- Kävikö Suomen vastaanotolla haluttu määrä henkilöitä? Millä lailla vieraat osoittivat kiinnostusta suomalaista partiotoimintaa kohtaan?
- Miten Suomi-näyttelyyn voisi panostaa enemmän ja tehdä siitä entistä näyttävämpi?
- Millä lailla yhteistyö muiden Pohjoismaiden kanssa sujui? Kannattaako sitä tehdä tulevaisuudessa?

Talous

- Pysyttiinkö budjetissa? Kuinka realistinen joukkueen budjetti oli?
- Miten onnistuneena pidät leirimatkan hinnoittelua?
- Miten avustusten hakeminen sujui? Mitä tekisit toisin?

Osallistujat

- Vajaa kolmannes leirilippukunnanjohtajista oli sitä mieltä, että rekrytointiprosessi ja ryhmäyttäminen ei mennyt sujuvasti. Miten hoitaisit rekrytointin eri tavalla? Miten ryhmäyttäminen tulisi toteuttaa?
- Suuri osa palautekyselyyn vastanneista ei haluaisi seuraavalla Jamboreella leirilippukunnanjohtajaksi. Mistä uskot johtuvan? Haluaisitko itse? Miksi/miksi ei?
- Leirilippukunnanjohtajilta tuli palautetta, että he eivät tieneet välittäjien olemassaolosta ennen leiriä tai ymmärtäneet heidän tarkoitustaan. Mitä kehittämisideoita sinulla olisi tätä koskien? Millä lailla tarkentaisit heidän työnkuvaa? Miten välittäjät saataisiin läheisemmäksi leirilippukunnille?
- Kuinka monta välittäjää rekrytoisit seuraavalle leirille (jos yhtä monta osallistujaa)?

Muuta

- Lähtisitkö uudestaan Jamboreelle samaan pestiin/toiseen pestiin? Miksi/miksi ei?
- Mitä kehittämisideoita sinulla on joukkueen asua koskien? Vaatteita sanottiin tylsiksi ja rumiksi. Millä lailla panostaisit vaatteisiin enemmän seuraavalla kerralla, vai onko se ns. toissijaista?

- Kuinka onnistuneita yritys yhteistyösopimukset olivat? Oliko yhteistyö kannattavaa?
- Pysyttiinkö ennen leiriä sovitussa aikataulussa? (ei koske loppuraporttia)
Olisiko aikataulua syytä pohtia uudelleen, liian löysä/tiukka?